

Domoznanski oddelek

35

LIST iz Markovcev
2007

KNJIZNICA IVANA POTRGA PTUJ

LIST Z MARKOVCEV

Glasilo občine Markovci

Leto 8, št. 5 - december 2007

352(497.4 Markovci)(061)

6003206,5

COBISS o

Bliža se božič in z njim praznovanje,
ki že nestrpno ga čakamo vsi.
Božje drevesce krasi stanovanje,
v jaslicah detece božje leži.
Naj uresničijo vaše se sanje,
vedno le dobro naj se vam godi!

Srečen in lep božič
ter zdravja in osebnega zadovoljstva
v prihajajočem letu 2008!

Vaš župan Franc Kekec
Občinski svet
Občinska uprava

Ko se prižgejo praznične lučke
sredi bele mrzle zime,
prijateljstvo ogreje nam dlani
in želja vzpne se iz srca v višine.

Vse, kar slabo je,
z novim letom naj zbledi,
vse, kar dobro je,
naj za vekomaj ostane!
Prava pot je pot srca,
ostalo so le ovinki.

Naj vas v božično noč in novo leto
popelje pot brez ovinkov
in naj vas v prazničnem miru
sreča nežno objame!

Uredniški odbor

Potujmo skozi prostor in čas, spoštujmo ljudi!

Ob nastajanju knjige o Markovcih ...

Pravkar zaključujem neko prav posebno potovanje, ki me je čisto prevzelo in mi izpolnilo marsikateri jesenski dan: pred mojimi očmi in pod lektorskim peresom so se zvrstili vsi dosedanja zapisi, sestavki, zgodbe, iz katerih bo kmalu začela nastajati knjiga. Ne katerakoli knjiga, temveč knjiga o nas, o naših vaseh in vsej občini Markovci, o naši preteklosti in sedanjosti, s pogledom v bodočnost, o naših ljudeh, navadah in posebnostih, o naši fari in cerkvi svetega Marka, o naši osnovni šoli od nekdaj do danes ...

Ko prebiram zgodbe o Dravi in Šturmovcih, o naših pomembnih in čisto preprostih ljudeh, se ob tem prebudi lastni spomin, ki se mu pridruži spomin koga od še starejših. V minulih desetletjih smo doživeli mnogo sprememb, še več so jih doživeli naši najstarejši občani, ki jesen življenja preživljajo v ljubečem in varnem okolju po naših vaseh ali morda v katerem od domov za starostnike. Začutim, s kolikšno radostjo in ponosom, že kar s strastjo, so pisali mnogi naši sodelavci svoje zgodbe o katerem izmed mnogih društev (že samo gasilskih društev imamo osem), od prosvetnih, kulturnih, športnih, o čebelarstvu, lovskem in vseh ostalih. Pa so morda samo pripovedovali zgodbo svojega življenja in jo je kdo drug oblikoval v prijetno, včasih veselo, zabavno, drugič žalostno povest o tistih časih, ki jih ne bi smeli pozabiti ...

Spoštovani bralci te prednovoletne številke Lista iz Markovcev, spoštovani vsi Markovčani (prebivalci občine) in vsi, ki z nami simpatizirate! S svojim nagovorom želim napovedati še enega izmed mnogih uspehov naše občine. Ob 10-letnici občine Markovci, ki je obenem 10 let županovanja Franca Kekca, ob prazniku v aprilu 2008 bo izšel zbornik občine Markovci. O naslovu knjige še nismo razpravljali. Raje smo si rekli: »Vemo, o čem naj bi knjiga (zbornik) govorila, napišimo, zberimo, uredimo vso bogato gradivo, pa se bo pojavila tudi najboljša ideja za naslov te, recimo jih zdaj v delovni vni kar markovske knjige. Obeta se resnično bogata in obenem dovolj znanstvena in dovolj poljudna vsebina knjige, za katero srčno upam, da boste radi segli po njej in jo odložili za kako spoznanje bogatejši. Še bolje: vsaka prebrana zgodba naj bi prebudila novo vedoželjnost in okrepila samozavest, strnjeno v ponosno misel: »Tako torej! Vse to je (bilo) v Markovcih. To je naše življenje, naša sreča, naši uspehi in bodočnost, ki jo bodo mladi uresničevali in predajali bodočim rodovom ...«

Zaključujem z mislijo na vse tiste božično-novoletne voščilnice, ki jih želim čimprej napisati in odposlati. Njihovo vsebino pa namenjam vsem vam, velikim in malim, mladim in manj mladim: lepe radostne praznike vam voščim in vse dobro v letu 2008.

Karolina Pičerkó

Adventni čas

Prihodnje leto pričetek del 7. januarja

Z vsakim adventom začenjamo novo cerkveno leto, novo »leto božjega usmiljenja« (Lk 4,19). Kot zemeljski potniki smo na cesti življenja dospeli do novega odseka poti k polnemu uresničenju tega, kar se je s Kristusovo smrtjo in vstajenjem že začelo.

V svetem bogoslužju vsako leto znova začenjamo s tistim, kar smo obhajali že prejšnja leta. V svojem človeškem življenju sploh in posebej še v svojem krščanskem življenju moramo vedno znova začenjati. Kljub vsej dobri volji ni tako, da bi bilo že v enem samem trenutku vse urejeno in dovršeno. Kolikokrat se nam zgodi, da kljub odločitvam, za katere smo bili prepričani, da so dokončne, v življenju odpovemo in se ne izkažemo za junaka. In moramo spet začeti od kraja. A ne omagamo. Spet zadoni v naših ušesih in srcih beseda od zgoraj. »Ura je že da od spanja vstanemo. Kajti zdaj je naše zveličanje bliže, ko tedaj, ko smo vero sprejeli. Noč se je pomaknila in dan se približal. Odložimo torej dela teme in si nadenimo orožje svetlobe ...« (Rimlj 13,11.12). Jezus v evangeliju ni zastoj uporabljal podobe, ki so vzete iz poljedelstva, ko je hotel pokazati, kako se za naš napredek zahteva postopna, vedno znova začeta rast in zorenje.

Kaj je pravzaprav »advent«? Ta latinska beseda pomeni dobesedno »prihod«. Obstaja dvojni Gospodov prihod. Prvikrat je prišel v naši slabotni, krhki naravi, podvrženi trpljenju in smrti. Drugi Kristusov prihod pa se bo izvršil v moči in veličastvu na sodni dan. Na ta dva načina stopa adventni čas pred nas kot čas pobožnega in veselega pričakovanja.

Velika adventna luč (vsako nedeljo je močnejša) je bila prižgana v tisti noči, ko je Božji Sin postal človek. Zato mora biti ravno priprava na obhajanje božičnega praznika najlepša priprava na Kristusov prihod v slavi. Vsako leto nas adventni čas opominja, naj pomislimo na čudo tistega prihoda, ki si ga nismo izmislili mi ljudje in ga nismo sami storili, ampak se je uresničil iz božje ljubezni.

Skrivnost božične noči nas vedno znova spominja na neizmerno božjo ljubezen. Naš Bog je postal najmanjši, da nihče med nami ne bi pomislil, da ni vreden njegove ljubezni. Jezus ob rojstvu ni bil položen v toplo posteljo, bil pa je z ljubeznijo sprejet in položen tja, kamor se polaga hrana živalim. V tem pa je tudi globlje sporočilo. Bog želi postati naša hrana. Pozna našo nemoč in se nam pri vsaki maši daje v hrano v podobi koščka kruha. Daje se nam v hrano, da nam nikoli ne bi zmanjkalo poguma za dobro in lepo.

Pastirji so bili v Jezusovem času ničvredni v takratni družbi, ker niso imeli svojega posestva, hiše, živali. V svoji revščini pa so bili odprti za stiske in potrebe drugih. Živeli so v votlinah z živalmi, ki so grele njihovo bivališče. Ta skromni domek, ki so ga odstopili Mariji in Jožefu, ko so videli, da ne najdeta prenočišča, pa je postal Jezusov rojstni kraj, bivališče Boga med ljudmi. Luč veselja je razsvetlila temno noč. Naj razsvetli tudi temine našega življenja!

Vsem Vam želim blagoslovljene božične praznike, v novem letu 2008 pa obilo zdravja, sreče, miru in osebnega zadovoljstva!

Janez Maučec, župnik

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja. Uredniški odbor: Ivan Liponik, Hedvika Rojko, Alenka Rožanc, Darko Meznarič in Marija Prelog. Odgovorna urednica: Mojca Zemljarič. Slika na naslovnici: Božični motiv, Foto MZ. Oblikovanje in priprava za tisk: VEJICA, Rado Škrjanec s. p.. Tisk: Grafis Rače. Natisnjeno 1250 brezplačnih izvodov. Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. Telefon: 788 88 80
Strani na internetu: www.markovci.si

Pogovor z županom Francem Kekcem

Z županom občine Markovci Francem Kekcem smo se pogovarjali o delu, ki je zaznamovalo letošnje leto ter o načrtih za v bodoče.

Lansko leto ste prevzeli že tretji mandat vodenja občine. Kako ocenjujete Vaše delo in delo občinskega sveta v zadnjem letu?

F. Kekec: »Izteka se prvo leto tretjega mandata, ki se je začelo s precejšnjo dilemo glede na politično sestavo sveta. N.Si ima namreč sedem svetnikov od enajstih. Sam pa pripadam SLS z dvema svetnikoma. Kljub občasnim prevladam N.Si se vsi skupaj zavedamo, da mora biti odločanje predvsem pozitivno za razvoj občine v dobro vseh občanov (ali vsaj za večino), gospodarno za celotno občino. Posamezniki se morajo kdaj tudi podrediti večini. Kljub skeptičnim začetkom sem z opravljenim delom v občinskem svetu za leto 2007 zadovoljen.«

Katere so tiste naložbe, ki so občino Markovci zaznamovale v tem letu?

F. Kekec: »S tretjim mandatom se za občino Markovci začena obdobje izgradnje kanalizacije. Kjotski sporazum, katerega podpisnica je tudi Slovenija, postavlja zahteve, da se do leta 2017 zaradi ohranjanja pitne vode vsa ruralna naselja (strnjena) opremijo s kanalizacijo, da se onemogoči onesnaževanje podtalnice. S tem projektom smo dobro začeli in v letu 2008 bomo zaključili kanalizacijo Markovci in Zabovci – tj. četrtnina občine. V

letu 2009 se predvideva začetek izgradnje v Bukovcih in Stojnicah. To bo velik projekt skupaj z občino Gorišnica in ostalimi občinami, ki se vključujemo v projekt »Zaščita podtalnice Ptujškega polja«. Projekt je predviden kot II. faza konzorcija ptujskih občin za obdobje štirih let. Četrty mandat pa bo rezerviran za ostale vasi občine.«

Kako je z razvojem gospodarstva v markovski občini?

F. Kekec: »Gospodarsko pomembna je predvsem naša obrtna cona Novi Jork, ki se zelo dobro razvija. Počasi se realizirajo zastavljeni cilji. Pohvalimo se lahko z najnižjo brezposelnostjo 6 %, ki je celo nižja od slovenskega povprečja. Pojavlja se nam celo primanjkljaj delovne sile. Mogoče je celo nizka 6 % brezposelnost previsoka glede na resnične iskalce dela. V obrtno cono Novi Jork bomo še morali vlagati.«

Vsekakor je treba omeniti kmetijstvo, saj je občina Markovci tudi kmetijsko usmerjena občina.

F. Kekec: »Markovci smo močni predvsem v poljedelstvu in živinoreja postaja nezaželena, vendar bo postala nujna zaradi kolobarja, kljub vihanju nosu pri sosedih živinorejskih objektov. Ukinitve tovarne sladkorja Ormož je prinesla problem nadomestnih kultur, kar ni samo občinski problem naših kmetov. Za racionalno obdelavo naših polj je potrebna komasacija, ki vam je s strani kmetijskega ministrstva obljubljena za prihodnje leto. Komasaciji bo sledila tudi izgradnja namakalnega sistema.«

Dobro šolstvo je temelj razvojnih možnosti. Kakšne so možnosti za novogradnjo šolskega poslopja? Ali je občina kandidirala na razpisu Ministrstva za šolstvo in šport za sofinanciranje šolske infrastrukture?

F. Kekec: »Znanje je temelj razvoja. Naložbe v znanju se bogato obrestujejo na dolgi rok. Tega se v občini Markovci dobro zavedamo. Naše šolsko poslopje zadostuje potrebam šole, ker pa je montažne gradnje, je dotrajanost problem vzdrževanja. Z novim ravnateljem se bodo stvari spremenile. V to sem prepričan.«

Društva so tista, ki zaznamujejo družabno življenje v občini. Kako občina podpira delovanje društev?

F. Kekec: »V občini imamo mnogo raznih društev, katerih delo je vedno bolj vezano na občinski proračun. Prostovoljnega dela je vedno manj. Pridobivanja sredstev mimo občinskega proračuna je vedno manj. Največji porabniki proračuna so gasilci. Sprašujem se, ali jih res rabimo toliko. Na vsakih 500 prebivalcev po eno gasilsko društvo. V občini Cirkulane je eno društvo za celo občino na 2300 občanov. Za vsa društva je potrebna racionalnost, predvsem na investicijskem vlaganju. Tudi odvisno, kaj nam je cilj. Pri tem mislim predvsem na gasilska in športna društva.«

Proračun za prihodnje leto je že sprejet. Koliko znaša in katere naložbe so v načrtu?

F. Kekec: »Proračun za prihodnje leto je sprejet, in sicer ga ocenjujemo na približno šest milijonov evrov. Glavna investicijska proračunska postavka je kanalizacija in vse kar je v zvezi z njo: projektiranje in posodabljanje infrastrukture, financiranje občine in nekaj drobnih investicij.«

Pred vrati so prazniki. Kaj bi zaželeli občanom ob božiču in prihajajočem novem letu?

F. Kekec: »Čas izredno hitro teče, vsi smo obremenjeni s pomanjkanjem časa, a nič ne bo boljše, če bomo vzeli čas sebi, a gotovo bo lepše, če bomo nekaj časa porabili za sebe, za svoje, ki jih imamo radi in med katerimi se dobro počutimo. Zato svojim občanom želim: vzemite si čas za smeh v družbi, čas za veselje, za praznovanje in za vse tisto, kar vam ustvarja novo energijo za zdravje. Vse to je sreča, ki jo želim vsem, predvsem pa svojim občanom.«

Besedilo in foto: MZ

Zaključek izvedbe kanalizacije v letu 2007

Prihodnje leto pričetek del 7. januarja

Leto 2007 se bliža h koncu, temperature zraka padajo, kar nas opozarja, da bomo morali z gradbenimi deli na izgradnji infrastrukture v naseljih Markovci in Zabovci za leto 2007 končati.

V letu, ki se izteka, smo zgradili 3785 metrov sekundarne kanalizacije v naseljih Markovci in Zabovci. V obeh naseljih so odstranjene azbestne vodovodne cevi in nadomeščene s PHD-cevmi, izvedeni so novi hišni priključki z novimi vodomernimi jaški na parcelah, obstoječo javno razsvetljava na lesenih drogovi smo nadomestili z novimi železnimi drogovi, v zemljo je položen zračni nizkonapetostni elektro kabel ter izvedena cevna kanalizacija za optični kabel. Vzporedno z izvedbo infrastrukture se rešuje tudi problematika meteorne vode na lokalni cesti Markovci-Zabovci.

Kot smo že poročali v prejšnji številki Lista iz Markovcev, je vrednost navedene investicije velika, zato smo projekt »Izgradnja sekundarne kanalizacije Markovci, Zabovci – 2. faza« prijavili na Drugi javni razpis za prednostno usmeritev

»Regionalni razvojni programi« v okviru Operativnega programa krepitev regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007–2013, razvojne prioritete »Razvoj regij«, ki ga je izvedla Služba vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko. Na javnem razpisu smo bili s projektom uspešni tako, da bo omenjeni projekt sofinanciran s strani Evropske unije, Evropski sklad za regionalni razvoj v višini 432.296,00 €.

Zaključek vseh aktivnosti na projektu izgradnja infrastrukture v naseljih Markovci in Zabovci v letu 2007 bo 21. 12. 2007 in ponovni pričetek predvidoma 7. 1. 2008, v kolikor bodo to dopuščale vremenske razmere. Do 21. 12. 2007 bo izvedena groba asfaltna prevleka na mestih izvedbe kanalizacije na lokalni cesti Markovci-Zabovci od gostišča Rožmarin v Markovcih do hišne št. 48 v Zabovcih. Od hišne št. 48 v Zabovcih do križišča pri mli-

Groba asfaltna prevleka v naselju Markovci.

nu Korošec pa ostane cesta v makadamu in se izvede asfaltna prevleka takoj, ko bodo to dopuščale vremenske razmere.

Krajanom naselja Markovci in Zabovci se zahvaljujemo za strpnost in sodelovanje pri izvedbi projekta izgradnje infrastrukture.

Besedilo in foto: **Zdenka Pauko**, referentka za gradbene zadeve

O hitri cesti Ptuj-Ormož

Odločno proti severnim variantam

12. decembra je bila v Občini Markovci javna tribuna o predvideni trasi hitre ceste Ptuj-Ormož.

Kot je bilo pričakovati, se je tribune udeležilo veliko število krajanov, medtem ko odgovornih, ki bi lahko odgovarjali na vprašanja župana in občanov, ni bilo. Predstavniki okoljskega ministrstva so svoj prihod preklicali uro pred pričetkom tribune. Župan občine Markovci Franc Kekec je odločno povedal, da se Občina Markovci ne strinja z izgradnjo tako imenovane severne variante hitre ceste, ampak so za traso jug ena. Pri tem sta župana Kekec podprla tudi župana občin Gorišnica in Videm Jože Kokot ter Friderik Bračič. Čeprav je trasa ceste jug ena locirana na območju zaščitenega območja Natura 2000, so tako občani Markovcev kot tudi krajanji Spuhlje odločni, da nobena izmed drugih predlaganih variant ne pride v poštev. Za to bodo poskušali doseči, da se pas, kjer je locirana trasa jug ena, izvzame iz zaščitenega območja. Župan Franc Kekec pa je sinoči glasno poudaril, da je bolj kot

cesta za okolje in zdravje ljudi nevarna tako imenovana laguna, v kateri se kopičijo strupene, med drugim tudi karcinogene snovi. Laguna pa naravovarstvenikov v

zaščitenem naravnem okolju očitno ne moti, čeprav je neprimerljivo bolj nevarna kot bi bila hitra cesta.

Besedilo in foto: **MZ**

Poročna dvorana je bila pretesna za vse, ki jih je zanimalo, kje bo umeščena hitra cesta.

OBCINSKI SVET

Imenovali predstavnike v svet zavoda OŠ Markovci

Jesenska seja občinskega sveta je bila 21. novembra. Svetniki so obravnavali kar 19 točk dolg dnevni red.

Sprejem Odloka o programu opremljanja zemljišč za gradnjo na območju občine Markovci in Odloka o komunalnem prispevku v občini Markovci so predstavili na naslednjo sejo, ko bodo občinskemu svetu podane še dodatne variante izračunov. Sprejeli pa so Odlok o programu opremljanja in komunalnem prispevku v obrtni coni Novi Jork, po katerem bodo investitorji v markovski obrtni coni s 1. januarjem prihodnjega leta plačevali komunalni prispevek po novih izračunih. Prav tako so po skrajšanem postopku sprejeli Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o določitvi plovbnega režima na reki Dravi in Ptujskem jezeru, po katerem bo do dodelitve koncesije upravljal pristanišče in vstopno izstopna mesta na plovnem območju jezera Javni zavod za šport Ptuj. Ob odloku so sprejeli tudi spremembo investicijskega programa za vitalizacijo Ptujkega jezera in soglasje k sklenitvi pogodbe o upravljanju športno rekreacijske infrastrukture na Ptujskem jezeru in na reki Dravi.

V nadaljevanju so svetniki sprejeli Odlok

o spremembah in dopolnitvah odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v občini Markovci, s katerim so dodatno obremenili nezazidana stavbna zemljišča v markovski obrtni coni. Povišali so tudi vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju občine Markovci, in sicer z 0,0041729 € na 0,0044 €.

Na vlogo PGD Sobotinci za najem zemljišča parc. št. 1/3.S, k. o. Sobotinci, so svetniki sklenili, da se jim za isto zemljišče podeli stavbna pravica za izgradnjo vaško-gasilskega doma Sobotinci. Sklenili so tudi, da se parc. št. 207/5, njiva, k. o. Prvenci, proda po ceni uradne cenitve. V nadaljevanju so razpravljali o predlogu prodaje t. i. Zemljaričeve kmetije v Zabovcih in sklenili, da se zadeva preloži na eno od naslednjih sej.

Podali so soglasje k povišanju cene storitev ravnanja z odpadki za 12,33 %. Spremenili so tudi cenik nadomestila stroškov pri uporabi večnamenske dvorane v Markovcih, in sicer tako, da se nadomestilo nakazuje na TRR Osnovne šole Markovci in ne na TRR Občine Markovci. Za 3,6 % so svetniki povišali tudi točko za izračun komunalne takse, za enak odstotek tudi

ceno priključitve na KTV-sistem in višino plačila zastavonoši in govornikom ob pogrebnih svečanostih. Prav tako je bila na zadnji seji OS povečana najemnina za uporabo mrliške vežice, in sicer bo s 1. januarjem prihodnjega leta potrebno plačati za klasični pogreb 50 € (brez DDV) in za žarni pogreb 30 € (brez DDV).

Svetniki so imenovali tudi predstavnike ustanovitelja v svet zavoda OŠ Markovci, in sicer: Franca Obrana, Franca Rožanca in Stanislava Toplaka, vsi svetniki občinskega sveta občine Markovci. Podali so tudi odgovor na protest Turističnega društva občine Markovci glede premajhnega financiranja društva. Turistično društvo namreč ni neposredni uporabnik občinskega proračuna, čeprav se svetniki skupaj z županom občine še kako zavedajo pomena razvoja turizma v naši občini. V skladu s finančno zakonodajo se sme Turistično društvo financirati le skozi določene projekte.

Po nekaj zanimivih pobudah in vprašanjih s strani svetnikov je župan sejo zaključil.

MBK

KOMUNALNA INŠPEKTORICA OPOZARJA

Vsi smo odgovorni za urejeno in zdravo bivanjsko okolje

Občina Markovci je za varstvo javnega reda občanov in premoženja, zdravja in čistoče ter varstva okolja in zunanje podobe kraja z več odloki predpisala določene ukrepe, ki veljajo za vsakogar, ki prebiva ali se začasno mudi na območju občine Markovci ter se mora obnašati tako, da ne moti, ne vznemirja ali ovira drugih pri njihovem delu, razvedrilu ali počitku, da ne ogroža njihovega zdravja in premoženja, da skrbi za primeren videz kraja, kjer živi, dela ali se začasno zadržuje, in da ne opušča ali opravlja dejanj, ki so po občinskih odlokih obvezna ali prepovedana oziroma, ki ogrožajo splošno varnost ljudi in javno moralo.

Nadzor nad izvajanjem občinskih odlokov izvaja pristojna občinska inšpekcija, ki pri svojem delu opaza, da nekateri one-

snažujejo javne površine in javne ceste ter poti z blatom, zemljo, gnojem, gnojevko, žagovino, papirjem in podobnimi snovmi, s čimer ovirajo promet, pešce ali zasmrdijo okolico in kazijo zunanji videz kraja. Želimo, da navedeno še posebej upoštevate ob jesenskih opravilih na polju.

Prav tako je v občini zaznano tudi precejšnje število stanovanjskih in gospodarskih poslopij, iz katerih se iz žlebov ali kako drugače v varovalni pas ob občinski cesti (mulde, jarki, bankine) na cesto odvajajo meteorne vode, vode, odplake in druge tekočine, kar je po odloku o občinskih cestah prepovedano, ker ogroža občinske ceste in promet na njej ter se šteje za prekršek.

Glede na to, da še mnogi občani sežigajo komunalne odpadke kar na prostem, naj

ob tem še enkrat opozorimo vse občane, da je sežiganje komunalnih odpadkov na prostem, na mestu nastanka, na kuriščih in podobno prepovedano.

Za prepovedana dejanja so predpisane za fizične, pravne in odgovorne pravne in samostojne osebe visoke globe in komunalni inšpektor lahko povzročitelju v skladu z zakonom o prekršku na kraju samem izreče kazen oziroma izda plačilni nalog z globo. Da do tega ne bi prihajalo prepogosto, želimo, da to opozorilo vzamete resno.

Majda Murko,
komunalna inšpektorica

NESREČA NIKOLI NE POČIVA

Požar v Stojncih

Tudi letos požar ni prizanesel Stojncem. Zgodilo se je podobno kot lani. Zagorelo je v nedeljo, 28. oktobra, pred poldnevom v stanovanjski hiši v Stojncih 16, v kateri živi petčlanska družina Suzane Vajda.

Zagorelo je v kletnih prostorih, nato pa se je požar po stopnišču razširil vse do ostrešja. Nastala je precejšnja škoda predvsem na elektroinstalaciji, na vodovodni in toplovodni instalaciji, zgorela so vhodna vrata in še troje drugih vrat v bivalnem delu hiše, prav tako pa je bila uničena približno četrtina strehe.

Le hitri in učinkoviti intervenciji gasilcev PGD Stojnci, katerim so priskočili na pomoč tudi gasilci iz vseh ostalih društev v občini, gre zahvala, da ni nastala še večja škoda.

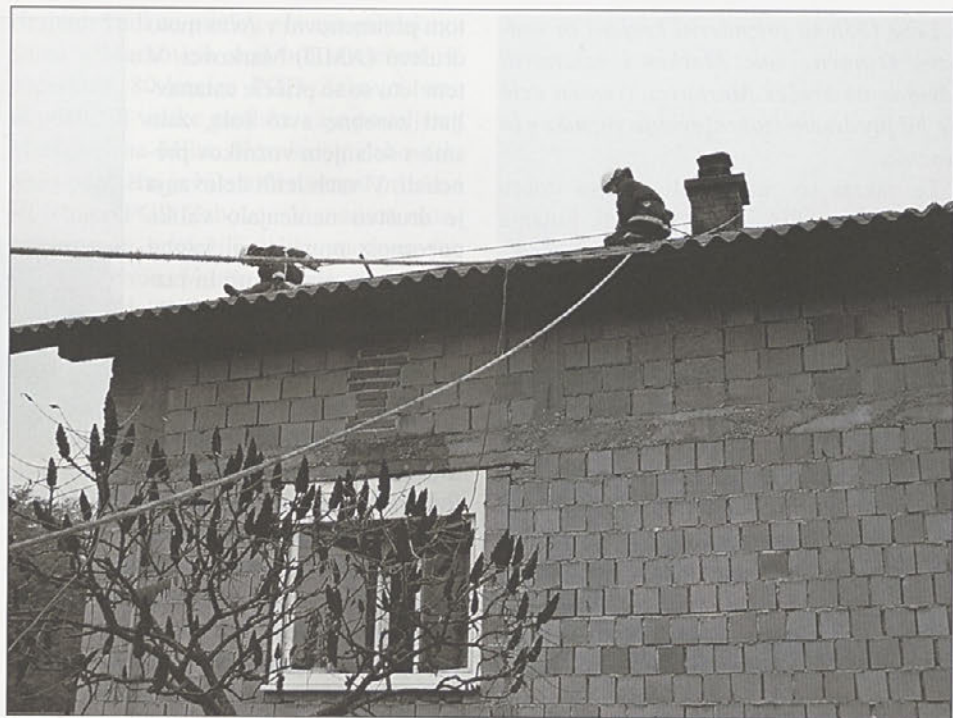
Vodja intervencije Franc Zemljarič je povedal, da so pomoč drugih društev potrebovali predvsem zaradi potrebnih dihalnih aparatov, saj brez njih ni bilo možno vstopiti v objekt, ker se je izjemno močno kadilo. Tako so porabili ves kisik iz vseh dihalnih aparatov vseh GD v občini.

Po končani gasilski intervenciji so na kraju ostali domači gasilci in pomagali očistiti pogorišče, s traktorskimi prevozi pa so jim pomagali Slavko in Sašo Horvat ter Danijel Janžekovič, pri čiščenju pa so pomagali tudi nekateri člani vaškega odbora (VO) Stojnci in drugi vaščani.

Istega dne zvečer se je sestel VO Stojnci in se dogovoril za način pomoči prizadeti družini, saj so ostali brez elektrike, vode in gretja, in to tik pred zimo. Na sestanku je bilo izraženih tudi nekaj pomislekov v zvezi s krivdo za nastalo situacijo in o tem, če je prizadeta družina, glede na vse okoliščine, resnično potrebna pomoči. Prevladalo je mnenje, da ni naša naloga, da ugotavljamo krivdo in kogarkoli obsojamo, pač pa, da čim prej pomagamo odpraviti nastalo škodo in zagotovimo čimprej varno bivanje prizadeti družini, saj ne vemo, kdo bo naslednji, ki ga lahko doleti podobna usoda.

Žal smo spet ugotovili, da v takih primerih ni možno pričakovati izdatnejše pomoči od občine, ker taka oblika požara ne šteje za naravno nesrečo (za naravno nesrečo se šteje le požar, ki ga zaneti strela) in v občinskem proračunu sredstev za tovrstne namene ni predvidenih in ni zakonske podlage, da bi se za take primere kakršnakoli sredstva namenjala.

Tako smo (VO Stojnci) bili spet primo-

Pokrivanje strehe

rani potrkati na vest in srca naših sovaščanov, ki pa so kljub nekaterim pripombam vseeno prispevali po svojih zmožnostih. Tako nam je uspelo zbrati večino sredstev, potrebnih za sanacijo nastale škode. Nekaj pa so prispevali tudi nekateri donatorji, in sicer: Marjan Kostanjevec (Ilkos, d. o. o.), Vlado Janžekovič (Emitt, d. o. o.), Franc Zelenik je podaril vso potrebno kritino, popravilo vodovoda in centralne kurjave je brezplačno opravil Marjan Kelenc, pri pleskanju pa je en dan pomagal Marjan Ambrož, nekaj še manjkajočih sredstev pa je prispevala tudi občina.

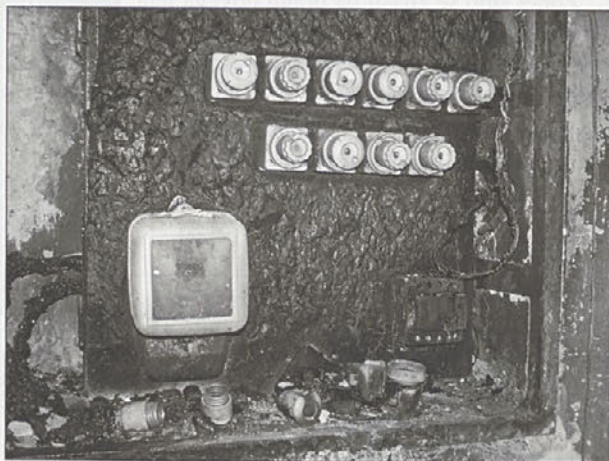
Sanacija nastale škode je bila zelo hitro opravljena. Tu je treba še posebej pohvaliti podjetje Emitt, d. o. o., in lastnika Vlada Janžekoviča, ki so že naslednji dan po požaru obnovili kompletno elektroinstalacijo, tudi ostali izvajalci del so pohiteli, saj so se zavedali, da je zima pred vrati.

Prav tako pa so aktivno sodelovali tudi domači, saj so sami organizirali in s pomočjo prijateljev in sorodnikov popravili streho, vgradili vsa vrata in prepleskali prostore v bivalnem delu hiše, vložili pa so tudi finančna sredstva,

kolikor so jih pač imeli na razpolago.

Tudi v tem primeru se je pokazalo, da solidarnost med ljudmi še živi, je pa potrebna hitra in organizirana akcija, kajti le tako je namen lahko dosežen, kot je bil tokrat, saj so člani družine Vajda danes že pod streho in na toplem. V imenu družine Vajda in v imenu VO Stojnci se zahvaljujem vsem, ki so kakorkoli pomagali in pokazali razumevanje za reševanje nastale stiske, ki si je zagotovo nihče ne želi.

Besedilo in foto: **Anton Majerič**,
predsednik VO Stojnci

Zoglenela elektroomarica

AVTO MOTO DRUŠTVO MARKOVCI

Prihodnje leto 50 let delovanja

Leta 1958 so prizadevni krajanji in vodstvo Osnovne šole Markovci ustanovili Avto moto krožek Markovci. Namen dela je bil predvsem izobraževanje voznikov in voznic.

Že takrat so razmišljali, da so dobro izšolani vozniki varnejši na cesti. Šolanje voznikov je potekalo v Osnovni šoli Markovci, praktični del izpita pa so tečajniki opravili pred cerkvijo svetega Marka in po vasi Markovci. V takratnih časih je bil to verjetno edini primer v Sloveniji, kjer so se vozniki izšolali v vaškem Avto moto krožku. Člani upravnega in nadzornega odbora so kmalu začeli razmišljati o svojih prostorih. Na zemljišču splošnega ljudskega premoženja so zgradili garažo in majhno pisarno. Nabavljeno je bilo osebno vozilo Tatra, ki je bilo primerno ta šolanje voznikov v takratnih časih. Potem so nabavili še vozilo Škoda. Ti dve vozili zaradi dotrajanosti nista dolgo služili svojemu namenu. Nabavljen je bil novi avtomobil, zelo popularni fičo, v katerem so se vozniki in voznice bolje počutili. Tudi to vozilo je odslužilo in v zadnjih letih delovanja avto šole smo imeli dve vozili Zastava 128 za šolanje voznikov. V teh letih se je v avtošoli izšolalo mnogo voznikov in voznic. Leta 1990 je prišlo do spremembe in Avto moto krožek Markovci se je z novim statu-

tom preimenoval v Avto moto društvo (AMD) Markovci. V tem letu so se pričele ustanavljati zasebne avto šole, zato smo s šolanjem voznikov prenehali. V vseh letih delovanja je društvo namenjalo veliko pozornost preventivni vzgoji voznikov s predavanji in raznimi filmi na občinih zborih. Društvo je 16 let zaporedoma prirejalo Rally mladosti v mesecu maju. Vsakokrat je na njem sodelovalo več kot trideset voznikov in voznic. Rally je bil za voznike prijetno druženje in obnavljanje znanja o cestnoprometnih predpisih. Kasneje je bil ukinjen, saj so bile zakonske zahteve o varnosti prevelike za naše društvo. Društvo je redno pridobivalo tudi nove člane in članice. V njem je včlanjenih okrog 200 članic in članov. Številne ugodnosti, ki jih nudi članstvo v Avto moto zvezi Slovenije, so velikokrat pomagale voznikom in voznicam v kakršnikoli nesreči na cesti. Zadnja leta posvečamo veliko pozornosti predvsem preventivnemu delovanju. Organiziramo predavanja in nato testiranje za voznike. Vozniki se lahko prepričajo o svojem znanju o cestnoprometnih pred-

Današnji prostori AMD Markovci

pisih. Društvo dobro sodeluje z Občino Markovci, s svetom za preventivo Občine Markovci in z vodjem policijskega okoliša Marjanom Vrbnjakom. Ponosni smo tudi na našega častnega predsednika Vladka Korošca, ki nam še vedno daje pogum za naše delo. Avto moto društvo Markovci želi vsem voznicam in voznikom srečno in varno vožnjo v letu 2008. Za vožnjo si vzemite čas – ne življenje.

Martin Zamuda,
predsednik AMD Markovci
Foto: MZ

N.Si
Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka

»Tudi tisoč kilometrov dolga pot se začne s prvim korakom!«

kitajski rek

Zopet smo se znašli na pragu novega leta, ko se oziramo nazaj na prehojeno pot in hkrati z radovednostjo stremimo naprej v prihodnost. Ob tem se nam porajajo številna vprašanja – ali je bilo dobro? Smo naredili pravi korak? Skozi vse leto štejemo korake, dobre in slabe, a vsi nas vodijo k istemu cilju – končamo eno pot in začnemo novo.

V predprazničnih dneh štejemo tudi korake do ljudi, svojih bližnjih, prijateljev, znancev. Vsakdo ima nekaj, s čimer prihaja do sebe in s čimer daje. Ni večjega smisla od dajanja tega, kar je tvoje. Ni večjega zadovoljstva od tega, ko s tistim, kar daješ, prižigaš iskre v očeh soljudi.

V letu 2008 vam želimo obilo dobrih in premišljenih korakov, naj vse ovire postanejo premostljive, vse, kar je bilo predaleč, dosegljivo, vse, kar je bilo nemogoče, možno, vse, česar nismo imeli, pa naj ostane v duhu upanja, vztrajnosti in poguma. Srečno 2008!

Predsednik OO NSi Markovci **Franč Rožanc**

SDS

Občinski odbor SDS Markovci

Vsem članom, članicam, simpatizerjem in občanom želimo miren in blagoslovljen božič, v novem letu 2008 pa veliko zdravja, sreče in osebnega zadovoljstva.

Ivan Golob,
predsednik IO SDS Markovci

PGD BOROVCI

Operativno delo

Člani operativne enote Prostovoljnega gasilskega društva Borovci smo v letu, ki se od nas poslavlja, zagotavljali požarno varnost, za katero smo tudi podpisali tripartitno pogodbo z Občino Markovci.

Opravili pa smo tudi veliko nalog, ki nam jih je naložilo občinsko poveljstvo Markovci. Udeležili smo se Florijanove nedelje v Stojncih, v mesecu maju se je pričelo gasilsko tekmovanje v Ligi 2007, v kateri so sodelovali mladi gasilci iz Borovcev: Ervin Horvat, Timotej Horvat, Žan Bezjak, Danijel Ljubec, David Mislovič, Blaž Sok in David Korošec. Ti mladi fantje so obetajoča mlada ekipa gasilcev, ki bodo morali nadomestiti nas starejše. V Ligi so tekmovali sedemkrat in dosegli lepe rezultate. V mesecu juniju je naše društvo organiziralo tekmovanje za pokal Borovcev, ki smo ga uspešno izvedli. Udeležili smo se tudi dneva gasilcev Območne gasilske zveze Ptuj v

Grajeni. Tudi na predaji novega gasilskega doma v Markovcih smo bili udeleženi. V počastitev 80-letnice PGD Zabovci smo se udeležili velike gasilske vaje poveljstva Markovci na Mlinu Korošec v Zabovcih. Naša udeležba je bila tudi na sami proslavi 80-letnice PGD Zabovci. V mesecu oktobru smo se udeležili velike mednarodne vaje v Zavrču. V tem mesecu so se tudi veterani udeležili vsakoletnega srečanja. Novembra je bila organizirana velika vaja Polje 2007 v Sobotincih, na kateri je sodelovalo tudi naše društvo. Na vseh teh vajah so sodelovali predvsem mladi gasilci. Za vso delo se mladim in tudi starejšim gasilcem zahvaljujemo. Mislim, da bomo naslednje leto lahko nastopali na tekmovanjih s člansko in pionirsko ekipo. Srečno in zdravo 2008!

Martin Zamuda,
poveljnik PGD Borovci

PGD MARKOVCI

Zahvala

Gasilci PGD Markovci se ob zaključku gradnje gasilskega doma iskreno zahvaljujemo vsem vaščanom Markovcev in drugim, ki ste finančno ali kakorkoli drugače pripomogli k dokončanju novega gasilsko-vaškega doma.

Prav tako pa Vam želimo vesele božične praznike in srečno novo leto 2008 in še naprej dobrega sodelovanja z vami.

Gasilsko poveljstvo občine Markovci

Vesele božične praznike in srečno novo leto 2008

Gasilci PGD iz občine Markovci

OBČNI ZBORI PGD

2008	PGD
5. 1.	Prvenci-Strelci
12. 1.	Bukovci
23. 2.	Zabovci
19. 1.	Nova vas
1. 2.	Stojnci
9. 2.	Borovci
26. 1.	Sobotinci
1. 3.	Markovci
8. 3.	Zavrč
16. 2.	Cirkulane

BOROVSKI POZDRAV

O postorjenem v letu 2007

Borovčani smo leto 2007 dobesedno preskočili. Komaj se je na novo izvolil vaški odbor, že je konec leta. Tukaj tudi tiči razlog za slabo javljanje v List iz Markovcev. Vendar to še ne pomeni, da nismo delali in se zalagali za svojo vas.

Vaški odbor je kar enajstkrat zasedal in v glavnem reševal tekoče zadeve. Po usklajenem planu dela smo najprej na Občino Markovci oddali predloge k proračunu, seveda skupaj z društvi in ob sodelovanju z našim podžupanom Zvonkom Črešnikom.

Ribnik in športni park Borovci

V naši vasi delujejo tri društva. To so gasilsko društvo, ki je najstarejše, ter športno, odbojarsko, in trenutno najbolj udarno etnografsko društvo. Skupaj s predstavniki društev smo Občino Markovci zaprosili za čimprejšnjo izgradnjo ceste Borovci-Markovci, športnega parka, ureditev vaško-gasilskega doma, cestne razsvetljave ... V februarju smo se skupaj z etnografskim društvom pripravljali na fašenk. Vas smo okrasili z duhi, ki smo jih za ta namen izdelali z pomočjo spretnih rok aktiva kmečkih žena. Še posebej pa smo ponosni na borovske eskime za doseženo prvo mesto na karnevalu v Dornavi in drugo mesto na karnevalu na Ptujju. Posebna zahvala gre vsem, ki so pri tem pomagali.

Komaj pa smo prav zaključili s fašenk, že so bile tu priprave na praznovanje materinskega dne oziroma dneva žena. Zabava je enkratno uspela, saj nas je šele jutranja zarja spravila domov. Zdaj že tradicionalna izdelava in nošnja presmeca za cvetno nedeljo je za nas posebno doživetje, verjetno tudi zato, ker imamo vedno največjega.

Občinska čistilna akcija v mesecu aprilu je pri Borovčanih dosegla zavirljiv odziv.

Akcije se nas je udeležilo kar 22, od tega devet otrok, ki se že zavedajo pomena čistega okolja. Prvi maj, praznik dela, pa smo skupaj z gasilskim društvom počastili najprej s postavitvijo prvomajskega drevesa pred vaško-gasilskim domom, nato pa še s kresovanjem v športnem parku, kjer smo za vse vaščane pripravili golaž. Budnica godbe na pihala nam je nekaterim Borovčanom bila tako všeč, da smo jo poslušali kar trikrat, in to na različnih krajih. Čez poletje nam skupaj s športnim društvom žal ni uspelo pripraviti vaških iger. Želimo in upamo, da bo prihodnje leto več časa in tudi motivacije. Ker je letos kvinton v Borovcih hitro dozorel in zato tudi prej odvrrel, smo z martinovanjem malo pohiteli. Na dan martinovanja smo najprej skupaj z ribiško sekcijo pripravili tekmovalne v športnem ribolovu za ribiškega cara Borovcev. Največji pokal si je domov odnesel Miran Matjašič. Nadaljevali smo s tekmovalnim v odbojki. Zvečer pa smo ob obilici hrane in pijače

martinovanje zaključili v vaško-gasilskem domu. Moram še posebej poudariti, da so k izvedbi martinovanja prispevala vsa društva in seveda vaški odbor.

Seveda pa se tudi v Borovcih, kot verjetno povsod, soočamo z nekaterimi manj

prijetnimi stvarmi. Najprej bi želel izpostaviti aktivnost društev oziroma njenih članov. Verjamem, da nas je današnji čas dobesedno posrkal vase, vendar se je potrebno soočiti z dejstvom, da je za društvo potrebno tudi kaj storiti oziroma nameniti svoj dragoceni čas. Naslednja stvar, ki bremeni nas vaščane, je ureditev športnega parka skupaj z ribnikom oziroma njegovega lastništva. Že več kot 20 let se zavzemamo za ureditev lastništva. Kdo je kriv – ali takratna krajevna skupnost ali sedanja občina ali mi sami Borovčani? Iskanje krivca nam ne bo dalo rešitve, zato si želimo, da bi vsi vpleteni končno doumeli, da je želja Borovčanov po ureditvi problema ogromna in da bomo storili vse za čimprejšnjo rešitev.

Naslednje leto pa bomo v Borovcih praznovali prav poseben jubilej, to je 550-letnica vasi. Priprave na ta poseben dogodek so že stekle in upamo, da bomo uspeli privabiti čim več vaščanov k sodelovanju in seveda čim več obiskovalcev. Borovčani se želimo pokazati, kakršni v resnici smo: vestni, marljivi in pošteni, pa tudi kot pravi domoljubi, ki se za svoje želje in pravice znamo tudi postaviti.

Ob prihajajočem letu pa vsem bralcem Lista iz Markovcev želimo izpolnitev najlepših želja!

Robert Lajh,
predsednik VO Borovci
Foto: MZ

Tudi gasilski dom v Borovcih je obnoven.

PREDAVANJE DR. JOŽICE GAMSE

Ali zamera, ali odpuščanje?

V sklopu jesenskih predavanj, ki smo jih pripravili člani OORK in župnijskega Karitasa, smo novembra gostili Jožico Gamse, zdravnico, specialistko psihiatrije, ki že veliko let dela na področju s starostniki. Veliko njenih člankov pa smo zasledili v časopisih.

Tema našega srečanja je bila zamera in odpuščanje.

Gamsetova nam je posredovala svoje izkušnje, ki jih ima s starejšimi ljudmi, ki so težko bolni ali odhajajo na drugi svet. Je tudi aktivna članica društva Hospic (ki pomaga ljudem ob zadnjih življenjskih urah). Pripovedovala nam je, kako težka bremena na svojih ramah nosijo ljudje z raznoraznimi zamerami; do svojih staršev, ki so že pokojni, do svojih otrok, ki jim niso mogli oprostiti, da niso poskrbeli za njih, do drugih sorodnikov, mogoče zaradi razdelitve nepravične dediščine, zamere s sosedi zaradi mej ... Tako si ljudje na leta nalagamo v svojo dušo zamere, jezo, zavist, žalost, in ker ne premoremo odpuščati, naše telo običajno zboli, ker duša vsega tega enostavno ni zmožna več nositi. Seveda so tudi gensko pogojene bolezni in tudi takrat je zelo pomembno, da se znamo spoprijeti z boleznijo, da imamo moč in voljo, da ozdravimo, če pa je to kronična bolezen, da se naučimo čim več o njej in z njo solidno živimo (najpogosteje je to sladkorna bolezen ali boleznii sečil ...). Za boleznii želodca in črevesja je že tako značilno, da so pogojene s človeškim notranjim psihološkim neravnotežjem. Zato je zelo pomemben dejavnik, da

začnemo samega sebe spoznavati in se začeti ceniti in ne čakati, ko že izbruhne bolezen. Bistvenega pomena je, da se naučimo odpuščati, najprej sebi in nato drugim. Svetovala nam je, naj se zjutraj pogledamo v ogledalo in sami sebi rečemo, da se imamo radi, sami sebe pohvalimo, seveda ne smemo biti sebični, se sami sebi nasmejemo in si rečemo: »Danes bo lep dan, četudi me v službi nadere šef ali šefica, če mi mož ne izreče pohvale za dobro skuhanu kosilo.« To seveda ne gre z enim dnem, toda če smo vztrajni in treniramo vsak dan, uspeh ne bo izostal.

Za človeka je najpomembnejše odpuščanje, da četudi nam je nekdo kaj naredil in nas prizadel, zberemo toliko moči in mu odpustimo, morda tisti niti sam ni vedel, da vas je prizadel in da težo nosite v svojem telesu.

Da se vsega tega naučimo in osvobodimo, ni enostavno. S trdno voljo in ljubeznijo do sebe pa to zmoremo, če ne sami, pa si poiščemo strokovno pomoč.

Pred nami so božični in novoletni prazniki in nekateri ljudje so še posebej obremenjeni z osamljenostjo in žalostjo, morda ravno zato, ker ne znajo odpuščati – morda najprej sebi.

Zdravnica nam priporoča, da je dobro, da smo včasih sami s sabo. Zato bi bilo dobro, da si vzamemo čas in gremo na dolg

Dr. Jožica Gamse

sprehod in naredimo v sebi prednovoletno inventuro in začnemo novo leto s spremembami.

Poročna dvorana na občini je bila polna, tema zelo aktualna, nedorečenih vprašanj veliko, zato smo dr. Gamse prosili, če se jo smemo povabiti in morda organizirati delavnice, kjer je manj ljudi in imamo več možnosti za odkrite pogovore.

Besedilo in foto: **Marija Prelog**

*Na pragu novega leta
naj vam 'čas vladar' nakloni
spoznati prave ljudi,
storiti prave reči,
ubrati prave poti
ter v sebi in drugih
najti le dobre sledi.*

*Vesele božične praznike,
v novem letu pa obilo zdravja in
sreče.*

Etnografsko društvo
Korant Markovci

*Občinski odbor Rdečega križa
se zahvaljuje vsem krvodajal-
cem, ki so v letošnjem letu daro-
vali kri in tako pomagali rešiti
človeška življenja.*

*Kri rešuje življenje, zato vas
vabimo na krvodajalske akcije
tudi v naslednjem letu.*

ŽUPNIJA SV. MARKO

Nove orgle so »zaživele«

V začetku leta 2007 smo bili priča postavitvi veličastnih orgel v markovsko cerkev. Blagoslov orgel 22. aprila 2007 in praznovanje markovske nedelje sta bila krona vsega prizadevanja ob postavitvi novih orgel.

Ta instrument, ki ga strokovnjaki imenujejo kraljica vseh instrumentov, ima lahko več sto ali celo več tisoč piščali. Vsaka zase je samostojna, ima svoj glas, a če se naenkrat oglasita dve, tri, deset ali celo več, slišimo lepo harmonijo, sozvočje, neko edinost in medsebojno povezanost med njimi. Markovske orgle obsegajo 24 registrov, razdeljenih na dva manuala in pedal. Orgle so univerzalne, namenjene prvenstveno za liturgijo, omogočajo pa tudi izvedbe koncertnih skladb različnih glasbenih stilov. Velika razpoložljiva višina na koru omogoča, da so manualni registri postavljeni drug nad drugim na sredini orgelske omare. Piščali glavnega manuala so na vrhu orgelske omare, piščali pozitivna pa pod njimi, blizu pevcem in organistu, kar je ugodno zaradi slišnosti pri spremljavi petja ali instrumentalistov na koru. Igralnik je pred orglami, rahlo odmaknjen od orgelske omare. Moderno zasnovana zunanja podoba novih orgel se na eni strani prilagaja obliki in meram obstoječega kora, na drugi pa se lepo vklaplja v prostor v cerkvi.

V župniji smo se odločili, da bomo orgle zraven spremljanja bogoslužja in drugih

cerkvenih priložnosti uporabili tudi za izobraževanje novih organistov, predvsem pa si želimo, da bi na orglah izvedli čim več orgelskih koncertov in drugih vokalno-instrumentalnih koncertov ob spremljavi orgel.

Na prvem koncertu te vrste sta se konec meseca maja predstavili organistka Marjeta Urbanič in Mojca Sok na flavti. V enournem programu sta izvedli šest skladb v več stavkih v solo ali skupni izvedbi.

Z novim šolskim letom pa so orgle dobile novo poslanstvo. Ker nove orgle veljajo kot ene boljših na širšem ptujskem področju, se je pokazalo veliko zanimanje za učenje mladih organistov na naših orglah. Interes poučevanja orgljanja so izrazile glasbene šole na Ptuj in v Mariboru. Tako sedaj poteka pouk in vadba orgel pri dveh prof. orglarstva: Marjeti Urbanič, ki poučuje učence na Glasbeni šoli Karola Pahorja Ptuj in Orglarski šoli Maribor, in pri Nini Štalekar iz Zasebne glasbene šole v Minoritskem samostanu na Ptuj. Vseh učencev – mladih organistov – je trenutno deset. Razveseljivo je, da se na teh glasbenih šolah izobražujejo tudi markovski učenci. Andrej Kramberger je že v tretjem letniku mariborske orglarske šole, Metka Golob pa je letos pričela z orgljanjem pri Nini Štalekar.

Prvi so se markovskim poslušalcem pokazali učenci Glasbene šole Karola Pahorja iz Ptuja. Na Miklavževem koncer-

Foto: Laura

tu z orglami, ki je potekal 8. decembra, so se predstavili učenci prof. Marjete Urbanič (orgle), prof. Mojce Sok (flavta), prof. Rudolfa Toplaka (klarinet) in prof. Tomaša Tulačka (violina). Vsak izmed treh mladih organistov je zaigral po dve solistični skladbi na orglah in po eno v komorni izvedbi z instrumentalistom (flavta, klarinet in violina).

Orgle so tako torej res »zaživele« svojo pravo življenje. Če jim želimo prisluhniti, jih lahko slišimo vsak dan, posebej pa ob nedeljah pri svetih mašah. Veličastno pa se bodo oglasile ob božičnih mašah in na božičnem koncertu na štefanovo, ko bodo s cerkvenimi pevci častile: »Božji nam je rojen Sin!«

Darko Meznarič

KUD MARKOVSKI ZVON

Na štefanovo bodo zadoneli »božični zvonovi«

Deset let že prepevajo markovski zvonovi. Pri tem seveda mislim na pevske skupine Kulturno umetniškega društva Markovski zvon. Kljub temu, da društvo letos praznuje deseto obletnico organiziranega delovanja, pripravljamo že 13. tradicionalni božični koncert. Na koncertih, ki so postali nepogrešljivi v prazničnih dneh ob koncu leta, se je v preteklih letih zraven domačih skupin predstavilo kar nekaj gostujočih zborov, malih pevskih skupin in raznoraznih glasbenikov, ki so v markovsko cerkev zvabili vsako leto znova polno zadovoljnih poslušalcev.

Vse domače pevske skupine – Otroški cerkveni pevski zbor Zvonček, Komorni

zbor Kor in Cerkveni pevski zbor sv. Marko – so bile čez celo leto zelo aktivne. Spomnimo se nastopov ob občinskem prazniku, prireditvi ob blagoslovu orgel, koncerta zimzelenih melodij, sodelovanja na revijah, gostovanja v Nemčiji in še mnogo drugih priložnostnih nastopov. Vsi pa se najbolj veselimo našega skupnega dogodka – božičnega koncerta. Tudi letos bo koncert na štefanovo, v sredo, 26. decembra, ob 16.30 v farni cerkvi sv. Marka v Markovcih.

Koncert bo vsekakor vreden obiska, saj se bo zvrstilo mnogo izvajalcev: Otroški cerkveni pevski zbor Zvonček z zborovodkinjo Alenko Rožanc, Komorni zbor

Kor z zborovodjem Danielom Tementom, Cerkveni pevski zbor sv. Marko z zborovodkinjo Polono Strelec Čuš in Komorni moški zbor Ptuj z zborovodjem Ernestom Kokotom. Na koncertu ne bo samo »suhe« vokalne glasbe, ampak bodo z zbori sodelovali tudi instrumentalisti, med drugimi tudi priznana slovenska glasbenica Marjeta Urbanič, prof. orglarstva.

En del koncerta predstavljajo nastopajoči, drugi del pa sam potek koncerta. To naj ostane kot skrivnost za božično presenečenje. Zato vas vabim, da pridete med nas in prisluhnete božičnim zvonovom na praznično štefanovo.

Darko Meznarič

KO ZADIŠI PO PRAZNIKI

Potica, sadni kruh, piškoti ...

Nekoč je bil dan pred božičem post. Ljudje so se tega strogo držali ter spoštovali to cerkveno zapoved.

Tako so na večer pred božičem postregli z domačim suhim sadjem, po domače z jabolčnimi klujci. Kasneje pa je prišla na vrsto orehova potica z lipovim čajem. Nekoč so kmečke žene že popoldan pripravile vse potrebno, da bodo zakurile v domačo krušno peč, kajti tam so kasneje zadišale prave vonjave potice. Potica je morala biti pečena pred odhodom k polnočnici. Pri nekaterih hišah je bila pojedina, ko so

se vrnili od polnočnice, spet pri drugih pa je bil slavnostni božični zajtrk. Bolj premožni otroci so takrat iz moke ter vode izdelovali okraske za smreko. V še bolj premožnih družinah pa so imeli tudi sadni kruh. Tudi tega so žene spekle iz kvašenega testa in posušenega sadja. Takšne slaščice so v božičnem času pripravljali nekoč. Članice Društva podeželskih žena občine Markovci so nam za tokratno izdajo Lista iz Markovcev pripravile nekaj receptov, ki jih lahko pripravimo ob bližajočih se praznikih.

Orehova potica

Testo:

50 dag moke bele
4 dag kvasa
6 dag masla
8 dag sladkorja
2 jajci
približno 2 dl mleka
rum, limonina lupina, vaniljev sladkor, sol
Nadev:
50 dag naribanih orehov
15 dag sladkorja
1,5 dl mleka
2 jajci

vaniljev sladkor
pol žličke mletega cimeta
0,5 l ruma
Iz sestavin zamesimo kvašeno testo, ki ga pustimo, da vzhaja. Testo naj bo gneteno tako dolgo, da odstopi od posode. Medtem ko testo vzhaja, v mlačnem mleku pripravimo nadev. Testo razvaljamo ter namažemo z nadevom, položimo v model in pečemo približno eno uro pri 180 stopinjah Celzija. Preden damo potico v pečico, jo premažemo z mlekom in zažvrkljanim jajcem.

Lešnikovi kroketi s pariško kremo

Sestavine:

3 beljaki
4 dag drobnega kristalnega sladkorja
12 dag sladkorja v prahu
12 dag naribanih lešnikov
8 dag mandeljnovih lističev
Pariška krema
1,25 dl sladke smetane
12,5 dag čokolade za kuhanje

Predpriprava:

Za kremo zavremo sladko smetano, v njej raztopimo razlomljeno čokolado in maso ohladimo.

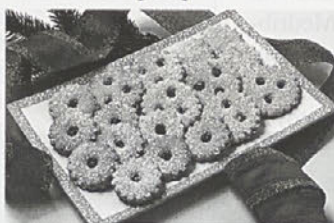
Beljake stepemo s kristalnim sladkorjem v čvrst sneg. V sneg previdno vmešamo presejan sladkor v prahu in naribane lešnike.

Lešnikovo maso napolnimo v brizgalko ter izbrizgamo približno 4 cm dolge trakove. Potresemo jih z mandeljnovimi lističi ter pečemo približno dobrih 15 minut pri 180 stopinjah Celzija. Pecivo naj se dobro ohladi. Kremo penasto umešamo ter namažemo pecivo in dva po dva stisnemo skupaj.

Linški piškoti

Sestavine:

30 dag masla
2 rumenjaka
12,5 dag sladkorja
12,5 dag naribanih olupljenih mandljev
30 dag moke
ribezova ali brusnična marmelada
sladkor za posip

Priprava:

Vse sestavine zgnetemo v testo in ga damo za eno uro v hladilnik. Pečico segrejeemo na 190 stopinj Celzija. Testo razvaljamo ter izrežemo z okroglimi modeli. Polovici izrežemo v sredini luknje. Potem vse skupaj spečemo. Ko so kekisi pečeni, jih namažemo z marmelado ter stisnemo skupaj. Čisto na koncu jih posipamo še z mletim sladkorjem.

Pripravila: Hedvika Rojko

PROSTI ČAS

Nedeljsko popoldne ob pravljici

V nedeljo, 9. decembra, popoldne se je nekaj otrok namesto pred televizijo in računalnikom zbralo v markovskem gasilskem domu. Bilo jih je 10, starih od 3 do 10 let.

Medse smo povabili študentko Janjo, ki študira na pedagoški fakulteti v Mariboru in nam je popestrila nedeljsko popoldne malo drugače.

Najprej so se predstavili, se igrali družabne igre, nato pa pogovarjali o družini, veselju in žalosti, o radosti ... Vrhunec pa je bila pravljica Babičino pletivo avtorice Eve Škobalj, ki govori ravno o temah, o katerih so se otroci pogovarjali predhodno z Janjo.

Otroci so se vživeli v pravljico in uživali ob poslušanju. Da so dobro sodelovali, se je izkazalo, ko jih je Janja spraševala o likih, ki so nastopali v pravljicah, kajti pravljica je govorila, kako osrečiš sebe, ko pomagaš drugim in nisi več žalosten in osamljen.

Ura in pol je prehitro minila, ko so že prišle mamice po svoje malčke. Kljub vsemu smo se malo posladkali in uživali ob kozarčku navadne vode. Dogovorili smo se, da otroci povabijo svoje prijatelje in se spet srečamo naslednjo nedeljo v še večjem številu.

Besedilo in foto:
Marija Prelog

Otroci so z zanimanjem prisluhli pravljici.

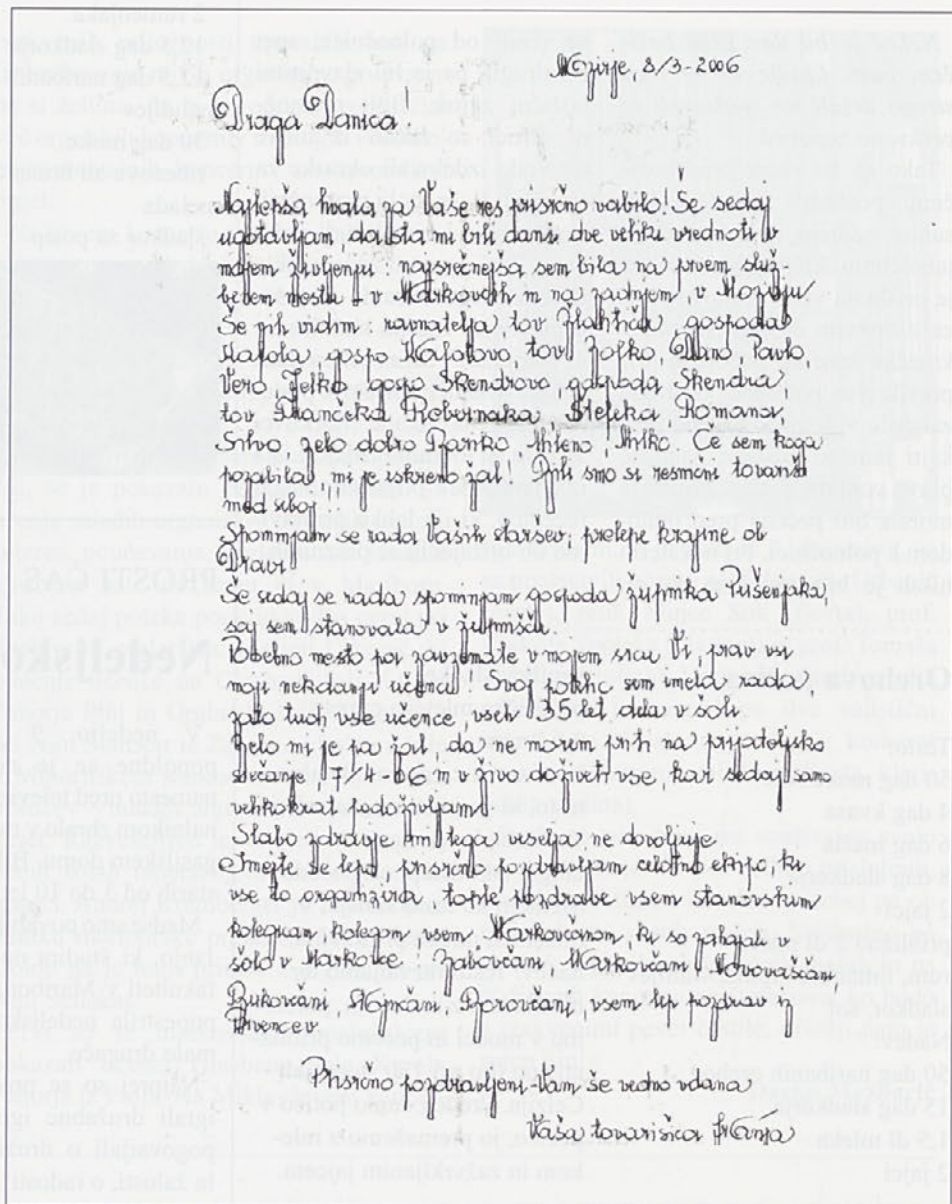
Čas je za spomine

Kadar vzide sonce tam nekje nad cerkvice Device Marije nad Zavrčem in zaide med Donačko goro in Ptujsko Goro, je dan zelo kratek. Tema se priplazi v naše domove že okoli četrte ure popoldne in ždi nad strehami še po sedmi uri zjutraj. To je adventni čas.

Televizor, oddaje »Vzemi ali pusti« in »toti Zmagec, haloški Jupiter z Medribnika«, ki nam je počasi zlezal pod kožo, pa Milijonar, kjer lahko preizkušaš svojo splošno razgledanost in na koncu ugotoviš, da tvoj IQ le ni najnižji v Sloveniji. Potem je tu še Mario, če ima dobre goste, dokumentarne oddaje, tudi otroške, zanimivi večerni gostje in polnočni klubi. Morda tudi politika? Ne, raje dobra knjiga ali pogovor o starih časih, ali o letu, ki se poslavlja.

Ob lucijinem opravimo poslednjo setev, posejemo namreč božično pšenico. Letos še toliko bolj, saj je bila pšenica ob žetvi tema številka ena. Bila je povsod: na prvih straneh časopisov, z njo so začeli TV-dnevnik, v omizjih so se prepirali kmetje, mlinarji, peki in trgovci, jaz pa ugotavljam, da so se uresničile napovedi starejših; pšenica je bila podcenjena, čeprav je osnovna, najbolj žlahtna žitarica, naš vsakdanji kruh in jo zato moramo toliko bolj spoštovati.

In adventi čas je tudi čas za spomine. O navadah, običajih, o življenju v naših krajih nekoč lahko teče pogovor tudi nekaj dni. Rada pomodrujem s starejšimi, mimo katerih ni šlo življenje, ne da bi se jih dotaknilo, jih obrusilo, izklesalo v trdne, domoljubne osebnosti. Toliko življenjskih resnic znajo povedati, predvsem pa razmišljati z zdravo kmečko pametjo. Posebno mesto zavzemajo kmečke žene, gospodinje. Kolikor bolj sem jih spoštovala, jih nisem nič manj pomilovala. Zakaj? Zaradi dela, v katerega je gospodinja vpeta ves dan in mu ni nikoli videti konca. Poleg tega pa to delo ni bilo nikdar cenjeno, nikdar plačano in tudi rezultat je težko dokazljiv. Če pa je ta žena znala najti čas še za knjigo, če je znala stopiti na oder in odigrati Miklovo Zalo, spremljati dogodke v državi in svetu, postaviti dogajanja na pravo mesto in se ni obračala po vetru, kakor je narekoval režim, je njena cena še toliko večja. V mislih imam Roglarvo Gero, Matekvo Hano, pa Pukšičevo Hano, Hrvatekvo Plarovo Mico, Lahovo Hano, Arnečvo Nežo, Vrbanovo Zalo, Andrečkovo Mico ... Pa ne le te, bile so Terezije, bile so Genovefe, Elizabete, Roze, bila je

Jügečva Jula, vi gotovo poznate še katero.

Ko sem, ne dolgo tega, sedela na balkonu slovenskega parlamenta, sem si zastavila vprašanje, kakšna neki bi bila naša Slovenija, če bi v parlamentu odločale ženske. Pa ne tiste, ki same rinejo v ospredje ali pa to za njih počnejo stranke, se hvalijo, koliko dobrega naredijo in dajo vedeti, da so samo one poklicane, da rešijo svet. Odločale naj bi one, ki so stale zravnano, ko so jih šikanirali, tiste, ki so znale nahraniti in obleči družino brez pomoči drugih, ki so pošiljale svoje otroke v šole in so danes strokovnjaki na svojem področju. Bile so morda to celo matere samohranilke v pravem pomenu besede. Odločale naj bi one, ki so tako pogosto optale nahrbtnike polne lüka, ga ponujale po pobočjih Kozjaka, po koroških hribih, zaselkih Kozjanskega

in Zasavja, bile redne »trzarce« na mario-borski, slovenjebistriški, zreški, ravenski, celjski in drugih tržnicah. Le kdo je pazil na njihove otroke, kdo jih je hranil v tem času, kdo jih je uspaval, jih učil lepih pesmic, kdo pošiljal v šolo in kdo jih je učil lepega vedenja? Vse to so dajale mame, kmečke gospodinje, ki so lepo učile svoje otroke in jih tudi lepo vzgojile! Se spomnite kolin, ko smo čakali otroci na »ribico«, prvo jed, ki je bila otrokom postrežena sredi kuhinje na »šamrli«? Te žene so nam znale pričarati najlepše praznike, zato je spomin nanje še vedno nadvse spoštljiv. In če sem v začetku dejala, da je pšenica naša najbolj žlahtna žitarica, ki nam daje kruh, je bila (in je) slovenska kmečka žena najbolj žlahtna gospodinja, zlasti, ko v njeni kuhinji zadiši domači, slovenski kruh.

In ker je čas za spomine, kjer sem se spomnila naših kmečkih gospodinj, je prav, da namenim besedo ali dve tudi učiteljicam. V lanskem letu sem skupaj z našo občino in z ljudmi, ki so bili tako ali drugače vezani na našo šolo, povabila učitelje, ki so poučevali v Markovcih od leta 1945 do 1962. Danes sem potegnila na svetlo pismo moje in vaše učiteljice Franje

Rebov, poročene Osterc. Tudi ona je bila ena mnogih učiteljic, ki so nas učile prvih pravih slovenskih besed, poštevank, nas vzgajale, predvsem pa nas učile spoštovati ljudi in delo. Prilagam to pismo, sami pa presodite! Učiteljica Franja je bila moja učiteljica pred petdesetimi leti v tretjem razredu. Ali tudi vi občudujete njen rokopolis, kristalno čist spomin in odnos

do kolegov – učiteljev, naših staršev, tudi gospoda župnika in krajine, ki se ji je tako vtisnila v spomin?

Resnično vesela bi bila, če bo kateri od otrok, ki danes obiskuje tretji razred, dobil čez petdeset let podobno pismo svoje učiteljice.

Danica Tement

Moja soseda

Čas teče z neizmerno hitrostjo in tudi ljudje na podeželju imamo vse premalo časa drug za drugega. Posebej se to izraža pri mlajši in srednji generaciji. Delodajalci zahtevajo od zaposlenih, da ostajamo v službi čedalje več časa in tako nam ostaja še komaj dovolj časa za družino in ostale obveznosti. Tako skoraj našega soseda ne vidimo po več dni, ali še celo tednov in zgodi se tudi, da je sosed v bolnici in niti ne vemo.

Z vsem tem se soočam tudi sama, in ko svojih sosedov ne grem pozdravit že lep čas, hvala Bogu me moja vest začne opozarjati, da naj si le vzamem nekaj minut časa in naj grem pogledat, kako so kaj moji sosedje, ki so že večinoma vsi v letih.

Naši prvi sosedi se imenujejo po domače »Belažekvi« in moja nadvse pristrčna soseda je Belažekva teta Mica. Kmečka ženska stara dobrih 77 let, ki še je vedno vitalna in jo krepi delo na zemlji. Je ženska, ki me je vedno navdihovala s svojim optimizmom in vero v Boga.

Ker sem že v mladosti ostala brez mame, so teta Mica bili vedno na dosegu roke, ko nisem vedela, kdaj moram na vrtu posejati ali posaditi kakšno zelenjavo, s kakšno zeliščno mešanico poskropiti, da ne bo preveč kemikalij na rastlinah, kako se pripravlja sirova »povlačenka« in še in še. Teta Mica še vedno vztrajajo s svojo ljubeznijo, to je njihova rodovitna zemlja, čeprav bistveno manj kot nekoč. Ko sem zdaj v jesenskem času odšla nazaj na njihove njive, ki jih imajo skorajda povezane z domačijo, še je bila tam vedno v zemlji svinjska pesa, repa, »greda«, kjer se je poleti skopal »lūkec«, zdaj pa tam raste zelje, malo črne redkve, »tiva«, radič ... In še vedno imajo v hlevu nekaj prašičev. »Da mi ni dolgčas, nekaj moram delati«, rečejo teta Mica z nasmeškom na ustih. Sama se že nekaj let ne ukvarjam več s poljedelstvom, ker hoditi v službo in delati na zemlji trenutno ne zmorem. Toda, ko

„Belažekva teta Mica“

gledam svojo soseda, s kolikšno ljubeznijo opravlja svoja jesenska dela, me prevzame nostalgija in tudi optimizem, da bi tudi jaz smela pri tako visoki starosti vse to opravljati in biti takšna kot teta Mica.

Moja soseda ima posebno vrlino, to je potrpežljivost, ki jo je pridobila z vero v Boga in molitvijo, mi je povedala. Skozi težke življenjske preizkušnje in križe, ki jih je doživljala in ni jih bilo malo, je vedno našla rešitev v molitvi in naj je bilo še tako hudo, se je na koncu vse dobro izteklo. Ob redkih trenutkih, ko seveda imam čas, če je le priložnost, začnejo pripovedovati, kako je bilo pred 50 in 60 leti. Pripovedujejo tako živo, da se kar vživim v duh tistega časa, ko so mladenke hodile peš kopat v Haloze, s kolesom na tržnico v Maribor in še povrh niso nič prodali, peš na romanja na Svete Gore, na Ptujsko Goro ... »Tudi nekdanji smo otroci marsika-

tero ušpičili, vendar nam je bilo resnično lepše, kljub pomanjkanju, ki je bilo v 2. svetovni vojni in še nekaj let potem, kot je današnji mladini,« ugotavljajo.

To je le drobec zgodbe o moji sosedi, ki mi daje vzgled in moč tudi za moje nadaljnje življenje. Še zdaleč ni vse slabo, kar je bilo nekoč, saj danes tako neradi priznamo, da je v starem bilo kaj dobrega. Zato sosedje, če imate slučajno med seboj kakršnekoli zamere in spore, si podajte roke in si izmenjajte dobro besedo ter se imejte radi. Jaz imam rada mojo soseda in jo nadvse spoštujem.

Besedilo in foto: **Marija Prelog**

ŽUPNIJA SV. MARKO

Prišel je sveti Miklavž

December je resnično praznični mesec, saj se različni obdarovalni in gurmansko prefinjeni dnevi vrstijo vse od začetka do konca meseca. Poleg službenih, prijateljskih in državnih praznovanj so na spisku tudi nekatera, ki so bolj vezana na stare običaje in obdarovanja. Tako predvsem najmlajši vedno nestrpno pričakujejo Miklavža, ki "pridne" razveseli, "poredne" pa našeška.

Miklavžev prihod naznanjajo žvenketi verig in zvoncev, ponoči se skrivnostno pojavijo darila v nastavljenih krožnikih ali nogavicah. Najbolj pogosto so to: suho sadje, orehi, fige, lešniki, rožiči, drobne sladkarije in razne igrače.

Miklavževanje ima v Markovcih že dolgoletno tradicijo. Miklavžev obhod se ponavadi začne v farni cerkvi, ko v spremstvu angelov, kaplana, ministrantov ter rogatih »parkrov« obišče zbrane otroke in jim podeli darila.

Tudi letos je bilo tako. Na predvečer prihoda sv. Miklavža, 5. decembra, se je v cerkvi zbralo okrog sto otrok s svojimi starši. Nestrpno pričakanje prihoda sv. Miklavža so krajšali otroci cerkvenega pevskega zbora Zvonček, ki so zapeli nekaj pesmic. Ob prihodu sv. Miklavža s številnim spremstvom se je nemir in strah

pot po domovih mnogih otrok po celi markovski fari in razveseljevala pridne otroke, porednim pa delila šibe.

**Sveti Nikolaj –
dobrotnik in zaščitnik
otrok**

Gre za prastar praznik, ki izhaja iz poganskih časov in se je v krščanstvu tako zakoreninil kot redkokateri drugi praznik. Sveti Nikolaj oziroma Miklavž je svetnik, o katerem ni veliko verodostojnih pričevanj, obstaja pa zato toliko več legend o njegovem življenju in čudežih. Po vsej verjetnosti je prav sovpadanje prastarih animističnih verovanj in krščanstva povzročilo izredno priljubljenost tega svetnika pri nas in drugje po Evropi. V liku sv. Miklavža, dobrega duha, in njegovega spremljevalca parkeljna, hudobnega duha, je združen prastari dualizem dobrega in zla, svetlobe, ki prežene temo, decembrskega solsticija in prastarega verovanja v duhove umrlih, ki se vračajo na svoje domove.

Preko Rusije (kjer je državni zavetnik in so njegovo ime nosili carji in

knezi) in Grčije se je praznovanje Nikolajevega godu razširilo po vsej Evropi in škofu iz Mire (danes Derme) v Anatoliji je posvečena množica cerkva in kapel. Miklavžev pohod, ki se je iz Nizozemske razširil tudi onkraj luže – tu ga Američani poznajo kot Santa Clausa – je ponekod ustavila le reformacija.

Dobrotnik in zaščitnik otrok, romarjev, devic, popotnikov, sodnikov, trgovcev, študentov, beračev, ujetnikov itd., tudi izdelovalcev gumbov, trgovcev s čipkami in parfumom je upodobljen v škofovskih oblačilih, z zlato škofovsko palico v roki, med njegovimi najbolj pogostimi atributi pa so knjiga in tri zlate krogle ali jabolka, ladja in sidro. Po legendi so posmrtni ostanke škofa Nikolaja z ladjo prepeljali v Bari in na poti je čudežno pomiril viharno morje. Zato je postal tudi zaščitnik ribičev in mornarjev in v mnogih pristaniščih so zgradili cerkve in kapele, ki so mu posvečene. V Bariju je 9. maja, na dan, ko so bili svetnikovi posmrtni ostanke prepeljani sem, še danes velik praznik s procesijo, kjer vozijo okrašen kip sv. Nikolaja po morju.

Besedilo in foto: Darko Meznarič

otrok še stopnjeval, dokler jih ni ta pozdravil in so skupaj zmolili nekaj otroških molitev. Potem je bilo vse lažje. Otroci so prihajali po darila, sveti Miklavž pa jih je spraševal, ali so kaj pridni in ali znajo kaj moliti. Otroci ponavadi povejo resnico, še posebej, če se v bližini pojavi parkelj, priznajo vse svoje »male grehe« in porednost. Veselje je toliko večje, ko dobijo darilo in se hrabri vrnejo k staršem.

Miklavževa odprava je nato nadaljevala

Kako naši sedmošolci doživljajo praznične dni, kakšna so njihova pričakovanja ob novem letu?

Smo v decembru, mesecu polnem pričakovanj, blišča in obdarovanj. Kamorkoli pogledaš, vse se bešči in sveti. Se sploh še zavedamo, kakšen je resnični pomen nekaterih praznikov? So res samo darila in bajno okrašene hiše tisto, česar se najbolj veselimo in pričakujemo ob teh prazničnih dneh?

Lepo je, če ima kdo okrašeno hišo s kakšnimi lučkami in podobno, ni pa lepo, če kdo pretirava. Meni največ pomeni to, da smo vsi skupaj. Seveda z darili hočemo obdarovati in razveseliti druge, hočemo jim pokazati, da jih imamo radi. Ob novem letu si želim predvsem, da bi imela boljše ocene in da bi se vsi v razredu in s prijatelji dobro razumeli.

Samanta Mihelič

Vsakemu od nas tudi darila nekaj pomenijo, priznajmo si. Ampak najpomembnejše je vseeno ta zadnji čas v letu preživeti z najbližjimi. Ob novem letu si zaželimo obilo zdravja in veselja, pozneje pa odrasli še nazdravijo s penino.

Tim Vidovič

Največ mi pomeni družina, da se med seboj pogovarjamo in pojemo božično-novoletne pesmi, si čestitamo in se posladkamo. Iz domače pečice zadišijo keksi in potica. Darila se zdijo nepotrebna, saj eni pretiravajo in tako preveč razvajajo svoje otroke. Ob novem letu si želim, da bi bil zdrav, srečen, dober v šoli in bi večkrat razveselil svojo družino, da bi bili vsi moji najbližji zdravi in srečni.

Valentin Zupanič

Moja praznična pričakovanja zajemajo predvsem zadovoljstvo, da bi tudi tisti, ki jim sreča ni ravno naklonjena, doživeli čar praznikov. Največ, kar lahko naredimo, je, da se imamo radi in si pokažemo medsebojno spoštovanje. Ob božično-novoletnih praznikih bi nam morali največ pomeniti medsebojni odnosi in toplina. Zadnje čase pa nihče več ne pozna pravega pomena božiča, saj se zdi, da so prazniki nekaterim zgolj za obdarovanje. Tukaj vse preveč pretiravamo. Ko se ozrem naokoli, se mi zazdi, da smo nekje v Ameriki, saj božič praznujemo čisto po ameriško.

Eva Zupanič

Prazniki nekoč in danes

V okviru projekta Prazniki nekoč in danes smo v mesecu decembru povabili v goste go. Karolino Pičerko, ki je otrokom pripovedovala, kako so nekoč pričakovali praznike (Miklavža, Božička). Otrokom je na njim primeren način pričarala praznično vzdušje iz svojega otroštva. Pripovedovala je, kako je cela družina živela za praznike in predvsem o skromnosti daril ter pomembnosti družine in njenih medsebojnih odnosih, spoštovanju in ljubezni. Materialne dobrine so bile nekoč na zadnjem mestu, v ospredju so bile vrednote družine. Otroci so z zanimanjem poslušali pripovedovanje ge. Pičerko.

otroke tako kot nekoč. Poudarek bomo namenili komunikaciji, skupni pripravi jedi in obrokov, dekoraciji in predvsem prijateljskim odnosom med nami.

Vzgojiteljica
Martina Majcenovič

Veseli me, če se z družino odpravimo na kakšen božični izlet ali na naš vikend in se skupaj smučamo in sankamo. Lepo je, če se ob praznikih starši malo več posvetijo otrokom. Meni darila ne pomenijo nič, saj preveč razvajajo otroke. Okraski pa morajo biti, predvsem je zabavno, če jih sami izdelamo in se pri tem zabavamo. Tudi ob okraševanju smreke se vedno malo nasmejim. Potem se zberemo še vsi skupaj in pomagamo okrasiti še smreko starima staršema.

Špela Popošek

Največ mi pomeni, da si iz vsega srca voščimo in čas preživimo domači skupaj. Pomembno je, da smo veseli, saj si ob praznikih ne delimo samo daril, mogoče nas bolj razveseli kakšen poljub. Na prvem mestu pa je predvsem družina, ker smo med prazniki največ skupaj.

Eva Kostanjevec

Tudi meni se zdi zelo neumno, da nekateri ljudje za obdarovanje zapravljajo velike vsote denarja. Čudovito pa je tisto praznično vzdušje: lučke, smreke, predvsem pa, da si takrat še bolj pokažemo ljubezen in radost v družini. Za naslednje leto pa si želim, da bi bilo srečno, lepo obarvano in vsaj malo podobno letošnjemu.

Miha Forštnarič

Praznični december

Vstopili smo v mesec december – v najlepši mesec v letu. Bližata se božič in novo leto. Na naši šoli se že pripravljamo na prihod vseh treh mož: Miklavža, Božička in dedka Mraza. V zadnjem tednu novembra smo učitelji izdelovali okraske, pomagalo nam je tudi nekaj učencev, ki se niso udeležili športnega dneva v Termah Ptuj. Izdelovali in izdelali smo okenca z zimsko idilo – s hišicami, smrekami in živalmi in z njimi enotno okrasili celo šolo.

V ponedeljek, 3. 12. 2007,

smo imeli na razredni stopnji pravljico uro, ki jo je vodila knjižničarka v potujoči knjižnici Tjaša Mrgole Jukič. V uvodu nam je predstavila vse tri dobre može, ki nas obiščejo v mesecu decembru, nato nam je pripovedovala pravljico o darilu, ki je potovalo iz tačke v tačko živali in vsaka žival je našla drugo žival, ki je darilo potrebovala bolj kot sama. Na koncu se je darilo, v katerem je bila kapa, znova vrnilo k ježku, ki je prvi podaril kapo prijatelju.

Ker so otroci pravljico pozorno in z radovednostjo poslušali,

Pravljica ura

nam je gospa Tjaša pripovedovala še pravljico o snežaku. Gospe Tjaši smo se zahvalili za zanimivi pravljici in jo poprosili, naj nas še večkrat obišče.

V torek popoldne, 4. 12. 2007, je potekala v jedilnici šole božično-novoletna delavnica. Udeležilo se je 92 otrok in prav toliko ali pa še več staršev. Izdelovali smo jelenčka Rudolfa na tulcu, voščilnice, darilne škatlice, štiriperesne deteljice iz slanega testa ter prašičke iz kvašenega testa. Prašičke je naša kuharica spekla. Po jedilnici je tako dišalo, da se je le

malokdo lahko zadržal in prašička celega prinesel domov. Vmes smo se posladkali še s piškoti, ki so jih prinesli starši, in popili božični čaj. Cel čas nas je spremljala božična glasba. Vzdušje v delavnici je bilo zelo ustvarjalno in delovno. Vsak si je želel izdelati vsaj en izdelek v vsaki delavnici. Na koncu smo zadovoljni vse pospravili in že zbirali ideje za božično tržnico.

To je bil šele začetek prazničnega decembra. Le kaj vse nas še čaka?

Učiteljica **Brigita Horvat**

Ustvarjalne delavnice

KULTURNI DAN

Maribor v malem prstu

V četrtek, 18. 10. 2007, smo se učenci predmetne stopnje OŠ Markovci podali na 1. kulturni dan v Maribor. Namen tega dne je bil spoznati Maribor kot kulturno središče in kot mesto. Nismo torej zavili v Europark, temveč smo si поблиže ogledali mariborske trge, spomenike in značilnosti.

Z Mariborom smo se srečali že v Markovcih, kar se morda sliši čudno, pa vendar ni nič nenavadnega. Že na avtobusu smo se namreč pogovorili o tem kraju, predvsem o njegovi zgodovini in današnji podobi.

Vožnja je tako hitro minila. Mesto smo si nato ogledali v več skupinah, vsaka generacija posebej.

Prva točka na sporedu devetošolcev je bil Pokrajinski muzej v notranjosti Mariborskega gradu. Tam smo si ogledali več zbirk in dve razstavi, ki prikazujejo življenje

nekoč, nekaj predmetov pa je tudi veliko mlajših. Med temi je našo pozornost pritegnila nenavadna obleka in ravno o njej nam je vodič povedal precej zanimivo zgodbo. Izdelana je bila namreč pred sedmimi leti, na prehodu v novo tisočletje, ko je mnogo ljudi verjelo, da bo to konec sveta.

Ogled Maribora smo nadaljevali po principu, da je pri vsakem pomembnem kraju nekdo izmed učencev to na kratko predstavil. K pridobivanju novih informacij pa sta predvsem pripomogla učiteljica Irena Muršec, ki je kulturni dan tudi organizirala, ter učitelj Drago Prislan, ki ima Maribor v malem prstu, saj je tam domačin.

Našega ogleda so bili deležni Grajski, Slomškov, Maistrov in Glavni trg, spoznali smo tudi Ljudski vrt, Židovski geto, stolnico, tuja pa nam nista ostala niti Lent

in Trg svobode.

Tako pa se je naš »sprehod« po Mariboru končal. Za piko na i smo še kot pravi Mariborčani na avtobusni postaji počakali na avtobus, nato pa se odpeljali domov.

Čeprav je koncentracija mnogih na koncu že popuščala, smo kulturni dan kljub temu pripeljali do konca. Zgodilo pa se je mnogo zanimivih stvari. Med drugim smo videli tudi Spidija, saj veste, tistega s kaktusi, nekaj ljudi smo »oropali« kokakole, vse to pa so zabeležili privatni fotografi. Poleg tega pa smo se veliko novega naučili. Kdo bi si mislil, koliko zanimivih zgodb se skriva za imenom Maribor. In prav gotovo ne dvomim, da ima zdaj tudi kdo izmed nas Maribor v malem prstu.

Mojca Kostanjevec, 9. a

Malečnik 2007

V četrtek, 27., in petek, 28. septembra, se je odvijala 23. kiparska delavnica Malečnik. Letos smo izdelovali na temo Mladost v lesu. Mentorji srečanja so bili Ivo Goisnik in vsi likovni pedagogi sodelujočih šol. Srečanja smo se udeležili Rok Cimerman iz osmega razreda, Uroš Horvat iz devetega razreda in jaz, Eva Zupanič, iz sedmega razreda pod vodstvom likovne pedagoginje Olge Zorko.

V četrtek, 27. 9., smo se z učiteljico odpeljali v OŠ Malečnik. Že na poti so nas preplavili razni občutki, kako bo tam in kaj točno bomo počeli.

Ko smo prispeli, je bila v

šolski avli najprej otvoritev s kratkim kulturnim programom. Tam je bila tudi samostojna razstava Katje Kozjek in skupinska razstava članov KUD Studenci. Potem smo si izbrali hloed, ki smo ga obdelovali. Imeli smo že pripravljene skice, vendar smo se morali prilagajati hlođu. Urošu je padlo na pamet, da bi izdelali papigo. Rečeno – storjeno! Na hloed smo najprej narisali skico, potem pa z žago na grobo začeli oblikovati. Vse skupaj smo brusili, da je postajalo vedno bolj podobno papigi.

Naslednji dan smo dodajali samo še podrobnosti. Veliko smo dletali in na koncu papigo

oblekli v žive barve.

Kiparski izdelki so bili razstavljeni že v več šolah, sedaj je razstava na naši šoli.

Delavnica je bila za vse nas veliko doživetje, saj smo spoznali nove prijatelje, delo kiparjev, se veliko nasmeljali ... Ob odhodu domov smo bili vsi polni žagovine. Vsi skupaj pa ne bomo nikoli pozabili naše papige.

Eva Zupanič, 7. a

Rok Cimerman, Uroš Horvat in Eva Zupanič

Intervju z Melito Vidovič

V sredo, 14. novembra 2007, smo bili v avli OŠ Markovci priča otvoritve slikarske razstave gospe Melite Vidovič.

Po odzivu in komentarjih obiskovalcev si upamo trditi, da je slikarka gledalce s svojimi slikami navdušila. Gospa Vidovičeva pa se poklicno ukvarja s poučevanjem zgodovine in zemljepisa. Od septembra poučuje na naši šoli.

Ob tej priložnosti nam je prijazno odgovorila na nekaj naših vprašanj.

Kaj Vas je pritegnilo k sli-

kanju?

Barve, moč izražanja lastnih doživetij, občutenja sveta, ljudi skozi čopič.

S čim najraje slikate?

Akril barve – čiste, žive barve.

Kateri so Vaši najpogostejši motivi in zakaj?

Obrazi (portreti ljudi). Ljudje me že od nekdaj fascinirajo s svojo slikovitostjo, različnostjo in pisanostjo.

Se že dolgo ukvarjate s slikarstvom?

Že od otroških let. Baje sem

prej slikala kot govorila. Ha-ha ...

Zakaj pa ste se odločili, da boste študirali zgodovino in ne slikarstvo?

Ha-ha ... ker imam oboje v sebi. In ni lepše, kot gojiti dve strasti!

Ali imate morda katere svoje vzornike?

Impresionisti. Slikarji pa: Vince Van Gogh, Deas, Renoir, Monet, Manet Gauguin.

Ali je to vaša prva razstava?

Ne. Razstavljala sem na magistratu v Ptuj ter v različ-

nih mestih Slovenije. Najbolj ponosna sem na razstavljenost sliko v Premodernem muzeju v Litiji.

Ali imate kakšne cilje pri slikarstvu, in če jih imate, kateri so?

Da se naprej strokovno izpopolnujem, rastem in predvsem na platno prenašam svoje občutke, ki jih "publika" začuti ...

Maja Zagoršek, Anja Lazar

7. b

Šolsko tekmovanje iz angleškega jezika

V četrtek, 22. 11. 2007, je potekalo šolsko tekmovanje iz angleškega jezika, ki se ga je udeležilo osem učencev iz devetih razredov.

Bronasto priznanje so osvojili Anja Furjan, Simon Janžekovič, Eva Murko, Nika Rožanc, Jurij Vesenjaj, Aleš Strelec in Mojca Kostanjevec.

Januarja 2008 bo potekalo državno tekmovanje, na katerega so se uvrstili Nika Rožanc, Jurij Vesenjaj, Aleš Strelec in Mojca Kostanjevec.

Mentorica Maja Trafela

Šolsko tekmovanje iz nemščine

V petek, 23. novembra, je za učence devetih razredov potekalo šolsko tekmovanje v znanju iz nemškega jezika. Tekmovalo je pet učencev, trije so prejeli bronasto priznanje: Anja Furjan, Jurij Vesenjaj in Simon Janžekovič. Čestitamo!

Učenci, ki so dosegli več kot 80 % možnih točk, se bodo udeležili državnega tekmovanja, ki bo 25. januarja.

Mentorica Vida Vajda

Kako smo praznovali 50-letnico Muce Copatarice v Vrtnu Markovci?!

Tudi v Vrtnu Markovci smo se pridružili praznovanju 50. obletnice izida slikanice ter se udeležili natečaja Pri mucu Copatarici. Sodelovala je skupina Smeškoti z vzgojiteljicama Sonjo Ambrož in Natašo Hameršak.

Muca Copatarica je prav gotovo velika slikanica našega otroštva. Kaj bi mamice brez nje? Kaj bi brez nje vzgojiteljice? Kaj bi v vrtnu brez nje?

Naučila nas je pospraviti prve copatke, naučila nas je urejenosti in redoljubnosti. Spoznali smo prijateljstvo. Ob njeni mehki in lepoti smo začutili še strogost in pravičnost. Otroci smo jo vzljubili, čeprav nas je venomer opozarjala in karala. Postala je naša prijateljica za vedno.

Letos praznuje. Odločili smo se poiskati vse muce v vrtnu in doma.

Pripravili smo razstavo z naslovom Muce in mucki. V knjižnem kotičku so se muci

Copatarici pridružili še vsi drugi mucki in muce iz knjižnice ter od doma.

Vse dejavnosti smo skrbno načrtovali.

Skupaj smo prebiralii slikanico in druge knjige o mucah, si ogledali pravljice na diafilmu, izdelovali namizne lutke, risali in slikali, nastale so prekrasne skulpture iz glin in likovni izdelki, na katerih so v različnih tehnikah upodobljene muce.

Po doživetjih vsebine smo izdelovali hišo muce Copatarice, izdelali Malo vas iz zgodbe, se naučili nove otroške pesmice o mucu.

Zaigrali smo zgodbico o mucu Copatarici. Otroci so se v igro zelo vživeli in jo z veseljem večkrat zaigrali. K sodelovanju smo povabili še druge skupine v vrtnu. Da je bilo naše praznovanje še lepše, nas je obiskala tudi čisto prava muca Copatarica. Z nami je preživela lep petkov dopoldan, se poigrala in povesečila. To je bilo nepo-

zabno doživetje.

Otroci so v ustvarjanju in igri zelo uživali, hkrati pa tudi mnogo novega spoznali, pridobili različne spretnosti in se veliko naučili. Pridobili so boljše delovne navade, občutek in skrb za lastno urejenost in urejenost okolja, izboljšala se je medsebojna komunikacija in sodelovanje.

Veliko stvari smo naredili, veliko idej pa nam je ostalo še neuresničenih. Kdo ve, ali jih bodo otroci uresničili? Jih bodo morda uresničili takrat, ko bodo imeli svoje otroke in bo v njihovih domovih zadišalo po topli kavi in bodo svojim otrokom pripovedovali pravljico o mucu Copatarici? Zagotovo pa bodo do takrat našli odgovor in resnico o mucu Copatarici.

Vse to in še mnogo več smo opravili in se preprosto imeli zelo lepo ob praznovanju.

Vzgojiteljici **Sonja Ambrož** in **Nataša Hameršak**

Čebelarji iz Markovcev so poskrbeli, da je bil zajtrk še posebej sladek

Obisk čebelarjev v vrtnu se ne zgodi vsak dan. Res prijetno sta nas presenetila s svojim obiskom čebelarja iz Čebelarskega društva Markovci g. Janez Bezjak in g. Andrej Pihler. Ob prihodu sta nam podarila kar zajetno količino medu. Otroci so ga takoj poizkusili in že iz nasmeha otrok in oblizovanja žličk je bilo videti, da je med naših čebelarjev odličan.

Toda to še ni vse! Otroci so dobili tudi zgibanko z nagradno igro, s katero želijo čebelarji staršem in otrokom prikazati, kako pomemben je med v prehrani. Da je

bilo presenečenje še večje, se je medenemu zajtrku, ki je 16. 11. 2007 potekal v vseh slovenskih vrtnih, pridružil tudi g. župan Franc Kekec, ravnatelj g. Ivan Štrafela in pomočnik ravnatelja g. Boris Šegula. Ob takšni družbi je seveda med otrokom še bolje teknil. Omeniti moram, da so naše kuharice že do sedaj pogosto na naš jedilnik uvrščale med. Vzgojiteljice pa smo prikazale otrokom med kot odličan zajtrk.

Presenečenj ta dan res ni manjkalo, saj je g. Miran Milošič, predsednik Čebelarskega društva Markovci, otroke povabil na ogled

video posnetka, s katerim je prikazal zanimivosti iz čebeljega sveta.

Prisrčna hvala našim čebelarjem. Vaš trud ni bil zaman, saj se je tistim, ki uživajo med, pridružilo še nekaj otrok. Otroke ste navdušili, v njih ste vzbudili željo postati čebelar.

Pomagajmo jim uresničiti sanje, varujmo naravo, ki jo potrebujejo marljive čebelice.

Cvetka Ferčič

Tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni 2007

Tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni poteka že deveto šolsko leto. Iz leta v leto se število prijavljenih povečuje, kar pomeni, da se tudi mladi zavedajo posledic te bolezni. Znanje, ki ga učenci pridobijo na tekmovanju, jim je dobrodošlo v vsakdanjem življenju, saj se seznanijo, kako živeti, da sladkorne bolezni ne bi nikoli dobili, in kako razumeti tiste, ki jo imajo.

Šolsko tekmovanje je potekalo 19. 10.

2007, tekmovalo je 44 učencev iz 8. in 9. razreda.

Bronasto priznanje je osvojilo šest učencev: Mojca Kostanjevec, Katja Bezjak, Marko Mlinarič, Vanja Vajda, Natanael Ahac in Nika Rožanc.

Na državnem tekmovanju sodelujejo prvi trije najbolje uvrščeni tekmovalci – dobitniki bronastih priznanj iz vsake šole. Tako so se na državno tekmovanje uvrstili:

Mojca Kostanjevec, Katja Bezjak, Marko Mlinarič.

Državno tekmovanje je potekalo 24. 11. 2007 v Slovenj Gradcu, naši učenci so se odlično uvrstili, saj sta Katja Bezjak in Mojca Kostanjevec osvojili zlato, Marko Mlinarič pa srebrno priznanje.

Mentorica: **Danica Muršec**

Na celjskem gradu

V soboto, 1. decembra, smo se učenci planinske skupine odpravili na planinski izlet. Nahrbtnik sem si pripravil že v petek zvečer.

V soboto zjutraj sem vstal že pred šesto uro. Hitro sem se oblekel in pozajtrkoval. Nato me je oče odpeljal na železniško postajo.

Ob 6.45 nas je vlak popeljal proti Celju. Na vlaku smo se igrali. Komaj smo čakali, da bomo prispeli v Celje. Vreme je bilo odlično, ni bilo premrzlo, primerno za pohod.

V strnjeni koloni smo se odpravili proti gradu. Šli smo po označeni gozdni poti. Učiteljica Darja nam je sproti razlagala pomen vseh planinskih znakov.

Ko smo prišli na grad, nas je

obsijalo sonce. Razgledali smo se po okolici in pomalicali. Učiteljica nas je opozarjala, da moramo skrbeti za čisto okolje. Zato smo vse smeti pospravljali v vrečke, ki smo jih kasneje vrgli v smetnjak. K nam je prišel tudi velik kuža.

Ker je bil sam, smo se ga bali. Nekaj časa smo se igrali in posedali na toplem soncu.

Po kratkem počitku smo se odpravili proti mestu. Ustavili smo se v gostilni Kmetec, kjer smo si privoščili krompirček.

Učiteljica nam je povedala, da se celjski grad nahaja na 397 metrov nadmorske višine. Dobili smo tudi Dnevnik mladega planinca, v katerega vpisujemo vse opravljene pohode.

Nato smo se vrnili na železniško postajo. Komaj smo čakali,

Na celjskem gradu

da prispe vlak, saj smo bili že pošteno utrujeni.

Pozno popoldne smo se vrnili na Ptuj. Tam so nas pričakali starši. Zvečer sem staršem in babici pripovedoval o prigodah na pohodu. Tudi vam povem,

da je bilo super. V novem letu si želim še veliko pohodov, saj grem novim prigodam nasproti.

David Rojko, 4. b

Planinska skupina OŠ Markovci

V letošnjem šolskem letu se je v planinski krožek vključilo 39 učencev od 2. do 8. razreda (od tega se je osem učencev odločilo opraviti planinsko šolo).

Ta dejavnost poteka na naši šoli že 15 let. Deluje v okviru PD Ptuj, ki nam s svojimi vestnimi vodniki nudi strokovno

vođenje na izletih. Učenci se izletov množično udeležujejo, saj se sprostijo in gibajo na svežem zraku. Na izlete se učenci najraje odpravijo z vlakom, saj jim je vožnja z njim še posebej zanimiva.

Mentorica: **Darja Šori**

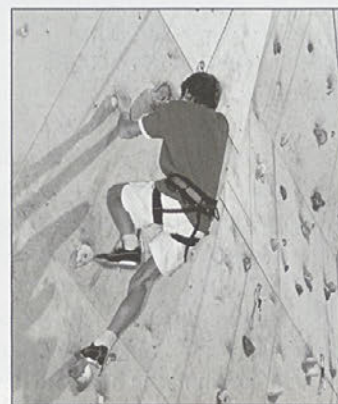

Mmm, kako je teknilo

Prvi koraki mladih »alpinistov«

V petek, 16. 11., in v petek, 23. 11. 2007, so učenci, ki obiskujejo izbirni predmet Šport za zdravje, obiskali plezalni steni na OŠ Olge Meglič in v Gimnaziji Ptuj. Namen tega obiska je bil spoznati se s športnim plezanjem, ki v slovenskem prostoru dobiva vedno večjo veljavo. Vadbo sva vodila učitelj Drago Prislan in učiteljica Maja Trafela, na pomoč pa je priskočilo še nekaj drugih članov Plezalnega kluba 6b Ptuj.

Učenci so spoznali opremo, potrebno za ta šport, in v različnih plezalnih smereh preizkusili svoje plezalne sposobnosti. Še posebej jih je navdušila plezalna stena na gimnaziji, saj

je visoka kar 12 metrov, za varovanje pa se uporablja vrv. Vtisi učencev so bili zelo pozitivni, nekateri so celo odkrili svoje skrite talente in se nad plezanjem zelo navdušili.

Maja Trafela

Odbojka

V četrtek, 15. 5. 2007, je v športni dvorani v Markovcih potekal finale medobčinskega prvenstva v odbojki za starejše učence. V finale se je uvrstilo šest šol. Po izredno izenačenih in napetih tekmah so učenci OŠ Markovci osvojili 3. mesto.

Mentor **Drago Prislan**

ETNOGRAFSKO DRUŠTVO TRADICIJA BOROVCI

Uspešno prvo leto delovanja

Etnografsko društvo Tradicija Borovci smo ustanovili zaradi želje po ohranjanju etnografskega izročila in zaradi potrebe, da se lahko na etnografskih prireditvah uradno predstavljamo in smo na tak način tudi prepoznavni pod določenim imenom. Hkrati pa nas je pri tem vodila želja po skupnem druženju.

Kot poslanstvo smo si zadali ohranjanje etnografskega izročila – korantovanja, ki je eden izmed pomembnih dejavnikov, ki so vplivali na kulturo ljudi in običaje v naši občini.

Cilji društva so ohranjanje lokalnega etnografskega običaja, organiziranje prireditev v skladu s smernicami društva, obiskovanje prireditev sorodnih društev in organizacij, predvsem pa prenos etnografskega izročila ter združevanje vseh generacij, ki se identificirajo z našim delovanjem. Tako se v našem društvu združujemo posamezniki z željo po prenosu etnografskega izročila ter s tem povezanega veselja in zadovoljstva, ki sta spremljajoča dejavnika našega udejstvovanja.

Ker smo se letos prvič v pustnem času aktivno vključili v prireditve in dogajanja, smo bili vsi zelo polni pričakovanj, kako se bodo iztekale prireditve, ki jih organiziramo, kakor tudi kakšen odmev bodo naša dejanja imela na tem območju.

Delovati smo pričeli že na samem začetku pustnega časa, saj je skupina korantov iz Borovcev pripravila na svečnico prvi korantov tek v Borovcih, katerega osnovni namen je bil spoznavanje z drugimi društvi in ustvarjanje lastne identitete.

Na tej zabavno obarvani prireditvi so se nam pridružile skupine korantov iz okolice, vse skupaj nas je obiskalo devet skupin, tako da se je dvorana kar lepo napolnila. Za dobro razpoloženje pa je poskrbela živa glasba.

Malo pred polnočjo smo se koranti pričeli pripravljati za prvi tek z zvonci. Nekateri so nas zapustili in so opravili svoje poslanstvo v domači vasi ali kje drugje. Preostali pa so se nam pridružili in so z nami – Borovskimi koranti – »leteli« po Borovcih in oznanili začetek fašenka. Po opravljenem poslanstvu smo si sneli zvonce, veselo zaplesali in se družili do jutranjih ur. S prireditvijo smo bili zelo zadovoljni, saj nismo pričakovali tako velikega in pozitivnega odziva.

V samem pustnem času smo se koranti udeležili karnevalov na ptujskem področju,

prisotni smo bili tudi v večjih slovenskih mestih. Že pred samim pustom smo se udeležili karnevalskih prireditev v tujini, kjer se pust prične 11. 11. ob 11. uri v letu. Seveda pa je bilo najlepše doma, v Borovcih, in na fašenku v Markovcih.

Ob vsem tem smo organizirali karnevalsko skupino Eskimi iz Borovcev, katere prve priprave so se sicer že pričele takoj po novem letu in je sodelovala na pustnih karnevalih, ki so potekali v naši okolici in seveda tudi na fašenku v Markovcih. Ker je bila skupina zelo velika, saj je štela kar 58 članov vseh generacij, je bilo potrebno pripraviti primerno vozilo ter tudi orodja in pripomočke za predstavitev, ki jih imajo Eskimi pri svojih vsakdanjih opravilih. Karnevalska skupina je tako z združenimi močmi pripravila vse potrebno za nastope na karnevalih. Njihovo trdo delo je bilo poplačano s tretjim mestom na karnevalu na Ptuj in z oceno najboljše karnevalske skupine na povorki v Dornavi in v Bukovcih.

V nadaljevanju leta so se naši člani udeležili še naslednjih prireditev in delovnih akcij:

- pomladanske čistilne akcije, ki jo je organizirala Občina Markovci in je potekala na levem bregu reke Drave od zapornic navzdol,

- na cvetno nedeljo smo soorganizirali in sodelovali pri izdelovanju presmeca in nošnji le-tega v Markovce pred farno cerkev,

- organizirali smo pokaanje s karbidom za veliko noč,

- organizirali smo skupino, ki je nastopila na prireditvi ob občinskem prazniku in ob tej priložnosti predstavila izdelovanje presmeca,

- soorganizirali smo postavitev majskega drevesa v Borovcih,

- organizirali smo udeležbo na Prazniku žetve v Prvencih,

- pomagali smo pri izvedbi dobrodelnega koncerta, ki je potekal v večnamenski dvorani v Markovcih.

Med letom smo pomagali Športnemu društvu Borovci in Vaškemu odboru Borovci pri vzdrževanju in urejanju ribnika in Športnega parka Borovci.

Skupina korantov ED Tradicija Borovci

Da pa ne bi samo delali, smo poskrbeli tudi za sproščeno zabavo in smo v ta namen organizirali piknika, ki sta potekala v Športnem parku v Borovcih.

Pri vseh teh aktivnostih smo z veseljem sodelovali, saj pripomorejo k boljši urejenosti in prepoznavnosti našega kraja in naše občine, kar nam mora biti vsem v ponos. Tako bo sloves, da v naši občini živijo dobri ljudje, segel še v deveto vas.

Mislimo, da smo z našim delovanjem pripomogli k ustvarjanju dobrega vzdušja v vasi, saj so naše prireditve odprtega tipa, namenjene vsem od blizu in daleč. Cilj naših prireditev je namreč druženje, zabava in udejstvovanje pri družbeno koristnih akcijah.

Tako je skozi celo leto pri prireditvah sodelovalo več kot sto ljudi, kar kaže, da vaščani potrebujejo družabna srečanja in udejstvovanje, ki jim je v zadovoljstvo ob prostem času.

S tem namenom so naša vrata odprta vsem potencialnim članom, ki želijo aktivno delovati v našem društvu in se z zabavnimi aktivnostmi razbremeniti vsakdanjega stresa, ki je posledica hitrega življenja, ter s svojo pristočasno dejavnostjo doprinesejo svoj delež k ohranjanju etnografske dediščine.

Seveda smo pri našem delu omejeni predvsem s finančnimi sredstvi. Delujemo namreč kot neprofitna organizacija – društvo, ki združuje prostovoljne člane. Tako je naš osnovni vir financiranja le članarina, ki pa še zdaleč ne pokriva vseh stroškov, povezanih z organiziranjem naštetih dejavnosti. Tako smo zelo odvisni od prostovoljnih prispevkov v obliki donacij in raznih sponzorskih prispevkov, za katere pa kot protiuslugo nudimo reklamiranje

Naši člani se udeležujejo tudi žetve v sosednji vasi Prvenci.

sponsorja oziroma donatorja.

Lahko pa rečemo, da se to stanje že precej izboljšuje, saj so nam s svojimi prispevki pomagali sponzorji in donatorji

iz bližnje in daljne okolice, za kar smo jim iskreno hvaležni.

Kot društvo načrtujemo še precej aktivnosti v letu 2008. Prva bo prav gotovo

pustovanje, predvsem pa želimo v povezovanju z ostalimi društvi občine doprinesiti k prepoznavnosti naše občine in ljudi, ki živijo v njej. Pridružite se nam, da bo tudi za vas nepozabno.

Pri tem se upravni odbor društva zahvaljuje vsem svojim članom in vsem ljudem, ki so nam pomagali pri naših aktivnostih za celoletno delo in za preživete ure v naši družbi. Zavedamo se, da je naše društvo plod dela vseh nas in da je vsak človek v tej verigi nepogrešljiv člen.

Ob tej priložnosti Vam, dragi vaščani in vaščanke Borovcev, občani in občanke občine Markovci,

sponzorji, donatorji in simpatizerji našega društva, želimo mirne in blagoslovljene božične praznike. Preživite jih v družbi tistih, ki vam največ pomenijo, ter srečno, veselo in predvsem zdravja polno novo leto 2008.

Darko Obrán,

tajnik društva Tradicija Borovci

Foto: arhiv društva

Društvo podeželskih žena občine Markovci

Članice društva na gostovanju v Zavrču

V Dražencih so se pomerile v izdelavi rezancev.

Na srečanju predsednic društev podeželskih žena, gospodinj in žena

Utrinek z letošnjega občnega zbora, ki je bil v petek, 14. decembra.

KULTURNO DRUŠTVO BUKOVCI

Bukovsko martinovanje tudi na nacionalni televiziji

Martinovo je pri nas čedalje bolj priljubljen praznik. Vsa Slovenija, ki ga rada zvrne kozarček, ga praznuje ali se vsaj spomni na god svetega Martina.

Martinovo je pač praznik z vinom, slovensko nacionalno pijačo. Na ta dan ga je treba krstiti, saj se mošt spremeni v vino. Hkrati pa ta praznik zaključuje na podeželju jesensko delo. Lahko bi ga imeli za zahvalni dan za dobro letino, saj je ta svetnik tudi zaščitnik poljskih pridelkov. V novembru so namreč naši predniki obhajali praznik v zahvalo za dobro letino, pripravljali so tudi kolone, da so si tako priskrbeli zalogo za prihajajočo zimo.

Razna obredna slavlja, razne šege in nava-de, ki se odvijajo okrog martinovega, se ujemajo z ljudskim rekom, da je martinovo čas veselja, petja, plesa in z jedačo in pijačo obloženih miz.

In kdo je bil sveti Martin?

Sveti Martin je bil rojen v vojaški družini okrog leta 316 na Madžarskem, v bližini naše meje, umrl pa je 8. novembra 397. leta v Franciji. Je mogočen patron in zavetnik škofij in kantonov v Franciji, Nemčiji, Avstriji in Švici. Tudi pri nas na slovenskem mu je posvečenih več župnijskih in podružničnih cerkva. Najbolj znan je kot zaščitnik vinogradnikov, vinarjev, gostilničarjev, vojakov, konjenikov, kovačev in drugih obrtnikov ter zavetnik ujetnikov, popotnikov, pastirjev in domačih živali, posebej še gosi.

Martina največ upodablja, kako deli svoj plašč prezeblim polnagim beračem. Tako je naslikan tudi na kapelicah, cerkvenih freskah in oltarnih kipih, kjer ga navadno spremlja gos, ki je bila keltska žrtvena žival. Neka legenda namreč pravi, da mora gos na ta dan umreti, ker so gosi s svojim gaganjem izdale svetega Martina, ko se je skrival pred odposlanci, ki so mu hoteli sporočiti, da je izvoljen za škofa. Bil je zelo skromen in ni hotel te časti. Ljudje pa so ga zaradi njegove skromnosti še bolj vzljubili. Martinovo je torej vsestranski praznik, ki se vedno bolj uveljavlja pri nas.

Člani Kulturnega društva Bukovci smo tako kot vsako leto organizirali sedaj že tradicionalno Martinovanje. Kljub nastopu, ki nas je čakal v soboto, 10. 11. 2007, na RTV SLO, smo s skupnimi močmi v petek, 9. 11., ustvarili prijeten ambient prireditve in kratek program, ki smo ga

Dosedanji vaški kletarji: (od leve) Anton Kukovec, Anton Petrovič, Franc Kukovec, Franc Hameršak, Franc Brodnjak in Peter Meznarič. V ospredju kletar leta 2007 Franc Forštarič.

po ugotavljanjih že precej standardizirali. Lanski vaški kletar je ključ od vinskega hrama – kleti, slovesno predal vaškemu kletarju leta 2007. Vse prisotne, ki so prišli v spremstvu svetilke – korflaše – je nagovoril župan naše občine Franc Kekec. V barve jeseni odet oder, ki smo ga občudovali še dan po prireditvi, so okrasili otroci naše vasi skupaj z učiteljicami in vzgojiteljicami naše vasi, ki so sodelovali v jesenski delavnici. Vzporedno z otroško delavnico smo odprli tudi knjižnično sezono za tekoče leto 2007/2008. Knjižnica je odprta vsako soboto od 14. ure dalje za vse knjižne molje, ki jim dolge in mrzle dni popestri kakšna zanimiva knjiga.

Delo pridnih rok, torej mošt, je krstil farni župnik Janez Maučec in mošt je postal vino. Ob kozarčku rujnega, dobri hrani in seveda glasbi so ure stekle daleč v noč. Razen tega, da smo krstili mošt, smo imeli spet razlog, da sedemo skupaj, kakšno rečemo in se skupaj z vaščani poveselimo. Martinovanje je bilo tudi enkratna priložnost za tako imenovano generalko. Del naših članov se je v soboto zjutraj odpeljal v Ljubljano na RTV SLO, kjer smo sodelovali v oddaji Sobotno popoldne, natančneje v rubriki Ljudje in kraji. Predstavili smo se s krstom mošta, ki je bil za naše televizijske osebnosti pravo čudo. Nikakor niso mogli razumeti, da se moštek

Vesela jesen v Bukovcih se začne z otroškimi delavnicami.

pojavi kot živa osebnost in spregovori pred župnikom, ministrantom, vaškim kletarjem, gospodinjo in seveda kamerami, ki njegov glas ponesejo po Sloveniji. Krst je spremljalo tudi petje in molitev vinskemu bogu Bakhusu, ki močno nasprotuje kislji šmarnici. Kot se radi pošalimo, je za nas le laški rizling, še raje pa v roke sprejmemo kozarec pristnega domačega vina, ki nam oživlja žile, srce razjasni in oko.

Martinovo je za nami, preživljamo še zadnje zdihljaje leta 2007, ki poje zadnjo pesem. Želim vam veliko lepih, prijetnih in predvsem nepozabnih trenutkov!

Sama pa se poslavljam z mislijo: Če tisti, ki je odkril vino, že ni v nebesih, jim mora biti zelo blizu.

Anja Hameršak

Foto: arhiv KD, MZ